

Tbülten 18

TEKFEN GRUP ŞİRKETLERİ BÜLTENİ, Nisan-Haziran 2012

- KATAR'DAN SELAM GETİRDİM
- TOPRAĞIN SESİNE KULAK VEREN BELGESEL: "TOPRAK ANA"
- ESİN METE: "TARIM BİZİM SORUMLULUĞUMUZ"
- BAHARA MERHABA

Güzel atların ülkesi
TÜRKMENİSTAN

Türkmenistan'ın sembolü olan ve tüm dünyada aranan at ırkı Ahal-Teke

KATAR ŞANTİYESİNDEN İNSAN MANZARALARI

İnşaat projelerinin kalbi şantiyelerde atıyor. Binlerce kişiyi bir araya getiren, kurulduğu yerde küçük bir kasaba görüntüsü yaratan şantiyelerde hayat, zamana karşı bir yarış şeklinde akıp gidiyor. Dertler, tasalar, sevinçler bazen çöl, bazen de buz gibi esen kuzey rüzgârlarına karşıyor. Bu anılar kaybolmasın, herkesçe paylaşılsın diye başlattığımız yeni dizimizin ilk durağı Katar'dı.

Tekfen Grup Şirketleri Bülteni / Nisan-Haziran 2012 / Sayı 18

Tekfen Holding A.Ş. adına sahibi
Ahmet İpekçi

Genel Yayın Yönetmeni (sorumlu)
Dorottya Maria Kiss Kalafat (Tekfen Holding)

Yayın Koordinatörü
Esra Tüzgiray Kılıç (Tekfen Holding)

Organizasyon
Nilüfer Özönder (Tekfen Holding)

Katkıda bulunanlar
Varujan Emirzeoğlu (Tekfen İnşaat) / Selim Ergun (Tekfen Mühendislik) / Sevinç Sevinç, Özde Duman (Toros Tarım) / Özge Uygan (Eurobank Tekfen)

Fotoğraflar
Gülner Sözmen

Yönetim yeri

Tekfen Holding A.Ş.
Kültür Mahallesi, Tekfen Sitesi, Aydınlık Sokak,
A Blok, No. 7 Ulus
Beşiktaş - İstanbul
Tel: (212) 359 33 00

Yayına hazırlayan

Kurumsal Yayınlar Araştırma, Danışmanlık,
Tanıtım ve Organizasyon Hizmetleri Ltd. Şti.
Ortaklar Caddesi Sonu, Pehlivan Sokak, Nasuh
Bey Apt., No. 35/B, D. 2 Mecidiyeköy
Şişli - İstanbul
Tel: (212) 211 23 79

Basım

Ofset Yapımevi
Şair Sokak, No. 4 Çağlayan Mahallesi,
Kâğıthane - İstanbul
Tel: (212) 295 86 01

© Üç ayda bir yayımlanır. Tekfen Holding'in ücretsiz iletişim bültenidir.
Yazı ve görsellerin her türlü telif hakları Tekfen Holding'e aittir.

Haberler

- 4 ORTA ASYA'NIN ATEŞİ: TÜRKMENİSTAN
- 12 TRAKYA-ANADOLU OTOYOLU TEKFEN'E EMANET
- 13 TEKFEN İRAK'TAKİ VARLIĞINI GÜÇLENDİRİYOR
SUDAN'DAN SİPARİŞ VAR
RASGELE KESME, BUDA!
- 14 İLK MEZUNLARIMIZI VERDİK
- 15 EUROBANK TEKFEN'DE YENİ DÖNEM
- 25 TEKFEN EMLAK'A BİR ÖDÜL DAHA

Dosya

- 16 "KATAR'DAN SELAM GETİRDİM"

Sosyal Sorumluluk

- 26 TOPRAK ANA
- 31 ESİN METE: "TARIM BİZİM SORUMLULUĞUMUZ"
- 34 TEKFEN FİLARMONİ: BAHARA MERHABA
- 35 EFES KAZILARINA DESTEK
MERSİN FESTİVAL'İNDE BAYRAK TEKFEN VAKFI'NDA
KATAR'DAN VAN'A YARDIM
- 36 TEKFEN GENÇLERİ OKUSUN DİYE!

İnsan Kaynakları

- 38 YENİ KATILANLAR
- 39 TERFİ EDENLER

Anılarda Kalanlar

- 40 NECATİ AKÇAĞLILAR'IN HAYATINDAN
ANLAR VE ANILAR

TOPRAK ANA

Toros Tarım'ın çiftçilere yönelik olarak hazırladığı sekiz bölümlük "Toprak Ana" belgeseli, eğitici içeriğinin yanı sıra Anadolu insanının toprakla verdiği zorlu mücadeleyi de ekranlara taşıyor.

Geç olsun, güç olmasın...

Bakınız işte, bu sözün birçok dilde tıpatıp aynısı var:

Örneğin Almancası	Lieber spät als nie...
Ya da Fransızcası	Mieux vaut tard que jamais...
Tabii ki İngilizcesi	Better late than never...
İşte İspanyolcası	Más vale tarde que nunca...
Şimdi de İtalyancası	Meglio tardi che mai...
Hatta Macarcası	Jobb későn mint soha...

...“Yapılan işlerin başarıya ulaşması ve birtakım engellerin ortadan kaldırılması için fazla zaman harcanmasının ziyarı yoktur,” anlamında bir söz.

“Tamam anladık,” diyorsanız, haklısınız. Tüm bu gevelemenin sebebi, bu sayının 1,5 ay gecikmeyle gün ışığı görmesinin getirdiği vicdan azabıdır. Olacak şey değil, rezillik. Adı üstünde, kökleri ve hâlâ en büyük iş kolu “taahhüt” olan, yani temelinde “iş zamanında ve eksiksiz teslim etme” yatan bir şirkette, gel de sözünde durma, durama. Heyhat!

Neyse ki bu sene bahar da geç geldi. Böylelikle mevsimsel bazda bakacak olursak, laleler de daha geç açtı. Evimizin bahçe kapısını Nisan başında kaplayan yediveren güllerimiz ancak 2-3 gündür çiçek açtı...

Sanmayın ki boş durduk. Aslında bu mevsim epey iş çıkardık. Sanki hepimiz yıla hızlı ve iyi başladık. Katar’da bir iş bitiyor, yenisi başlıyor; İş Geliştirme, yeni projelerin peşini kovalıyor. Öyle ki yeni başlayan projelerle, çalışan sayımız 18.500 kişiye yükseldi. Tirajımız da ona göre artıyor. Tekfen İmalat güzel siparişler alıyor; Toros, Fas’lı OCP ile bir şirket kuruyor; Tekfen Mühendislik, Türkiye’nin otoyollarını planlıyor.

Necati Bey sağ olsaydı, tüm bunlar eminim hoşuna giderdi. Zaman ne kadar da çabuk geçiyor. Tekfen’in kurucu ortağı Necati Akçağlılar’ın aramızdan ayrılışının birinci yıldönümünde onu rahmetle andık ve sevgili eşi Cansevil Hanım’ın arzusunu yerine getirerek, onun anısını yaşatacak “NECATİ” adında bir kitap yayımladık. Herkese tek tek veremezsek de, tüm fabrika ve projelerimizin kütüphanelerine hemen birer-ikişer nüsha gönderiyoruz.

Necati Bey’in şantiye şantiye gezdiğini, sahaları karış karış dolaştığını Tekfen’in kıdemli-leri bilir. Biz de bu sayı itibarıyla sahaya iniyoruz. İlk durağımız Katar oldu. Katar izlenimlerini Esra’nın kaleminden, oradaki yaşantıyı ise bizzat orada çalışan arkadaşlarımızdan okuyabilirsiniz. Bir sonraki sayıda nerede olacağımızı şimdiden söylemeyelim, fakat Fas’ta sıkı bir futbol turnuvası başlıyor, ayrıntılarını Temmuz sayımızda göreceğiz.

Son olarak da duyduk duymadık demeyin! Tekfen ailesinin gençlerine, önümüzdeki eğitim yılı itibarıyla daha çok sayıda, daha hakkaniyetli şartlarda ve daha geniş yelpazede burs olanağı sunuyoruz. Burs ile ilgili yazımızı dikkatlice okuyun lütfen. Eğer sorularınız varsa, bizi nerede bulacağınız biliyorsunuz...

Bir buçuk ay sonra (eyvah!) tekrar buluşmak üzere, sevgiyle kalın.

Dori Kiss Kalafat
dori@tekmfen.com.tr

TÜRKMENİSTAN

Tekfen İnşaat'ın 2011'de çalıştığı ülkeler arasına eklediği Türkmenistan, Orta Asya'da stratejik bir konuma sahip. Önemli doğalgaz rezervlerine sahip olan ülke, bir enerji devi olma yolunda ilerliyor.

Orta Asya'nın ateşi:

Türkmenistan

Orta Asya'daki beş buçuk milyon nüfuslu Türkmenistan, dünyanın dördüncü büyük doğalgaz rezervine sahip ülkesi. 1991 yılında bağımsızlığını kazanan ülke, doğal zenginlikleri sayesinde bulunduğu coğrafyada giderek kilit bir rol ediniyor. Tekfen'in ilk adımını Galkynysh (Güney Yoloten) Doğalgaz Sahası Geliştirme Projesi ile attığı Türkmenistan, gelişme potansiyeli ve doğal zenginlikleriyle parlak bir gelecek sunuyor.

■ Türkmenistan, tabir-i caizse “şahsına münhasır” bir ülke. Başkent Aşkabad'ta, ülkenin iki uluslararası havaalanından biri olan Saparmurat Türkmenbaşı Havaalanı'na indiğiniz andan itibaren bu farklılıklar dikkatinizi çekmeye başlıyor. 1948 yılında büyük bir deprem sonucu yerle bir olan ve daha sonra yeniden inşa edilen kentte, diğer Orta Asya ülkelerinden farklı olarak “Doğu tarzı” eski binalara pek rastlanmıyor. Kentteki modern yapılara, ülkenin bağımsızlığını kazandıktan sonra inşa edilen görkemli anıtlar eşlik ediyor.

Türkmenistan, 491 bin km² yüzölçümüyle Fransa ile benzer bir büyüklüğe sahip. Ancak coğrafi yapısı ve ortasındaki Karakum Çölü nedeniyle nüfus yoğunluğu çok seyrek. Ülkede kilometrekareye sadece 11 kişi düşüyor

Cehennem Kapısı

Başkent Aşgabat'a yaklaşık 250 kilometre uzaklıktaki Karakum Çölü, Türkmenistan'ın yaklaşık yüzde 70'ini kaplıyor. 6,5 kilometreye sadece 1 kişinin düştüğü bu devasa çöl, petrol ve doğalgaz rezervlerinin zenginliğiyle öne çıkıyor. Çölün, özellikle turistlerin oldukça ilgisini çeken bir özelliği daha var: Türkmenlerin "Cehennem Kapısı" olarak adlandırdıkları krater.

Ülkenin orta kesimindeki Derveze bölgesinde, derinliği yaklaşık 50 metre, çapı ise 100 metrenin üzerinde olan krater, 1967 yılında yapılan doğalgaz çalışmaları sırasında, bir sondaj kuyusunun çökmesiyle ortaya çıkmış. 45 yıldır durmadan yanan Cehennem Kapısı'nın alevleri, geceleri kilometrelerce uzaktan görülebiliyor; gürültüsü ise yüzlerce metre uzaktan duyulabiliyor.

Uzmanlara göre doğalgaz sızdıran bu tür kraterleri kapatmak teknik olarak mümkün olsa da zamanla biriken gazın patlama riski var. Bu nedenle "Cehennem Kapısı" gece gündüz yanmaya devam ediyor.

(Türkiye'de 97). Yaklaşık 5,5 milyonluk nüfusun büyük bölümü kentlerde yaşıyor. Buna rağmen ülkenin en büyük kenti olan Aşgabat bile 1 milyondan daha az bir nüfusa sahip. Bu, doğal olarak kentin geniş caddelerine ve meydanlarına da yansıyor. Şehirde trafik sıkışıklığından eser yok. Sokaklarda pek az insan görülüyor.

Türkmenistan'daki ilk insan yerleşimlerinin geçmişi MÖ 7.000 ile 5.000 yıllarına kadar uzanıyor. Dünyanın en eski ve en önemli ticaret güzergâhı olan İpek Yolu üzerinde yer alan Türkmenistan, stratejik konumu nedeniyle tarih boyunca büyük siyasi çekişmelere sahne oldu. İran, Arap, Afgan ve Selçuklu etkisi altında kalan ülke, Ekim Devrimi'nden kısa süre sonra Rus ordusu tarafından işgal edildi. Uzun yıllar Sovyetler Birliği'ne bağlı

bir cumhuriyet olan Türkmenistan, 1991 yılında SSCB'nin dağılmasıyla bağımsızlığını kazandı.

Türkmenistan şu anda bağımsız yedi Türk Devleti'nden biri. Ülkede, Türk dillerinin Oğuz koluna bağlı bir versiyonu konuşuluyor. Bu nedenle Türkçe bilen biri, Türkmenceyi büyük zorluk çekmeden kısa sürede öğrenebiliyor.

Türkmenistan nüfusunun büyük çoğunluğunu Türkmenler oluşturuyor. Ülke, beş ana Türkmen boyu nedeniyle beş vilayete ayrılmış. Güneyde Ahal ve Mari, doğuda Lebap, kuzeyde Daşoğuz ve batıda Balkan vilayetleri yer alıyor. Türkmenler dışında nüfusun yaklaşık yüzde 15'ini diğer azınlıklar (Özbekler, Ruslar ve diğerleri) oluşturuyor.

TÜRKİYE İLE YAKIN İLİŞKİLER

Türkiye ile Türkmenistan arasındaki iyi ilişkiler, ülkenin bağımsızlığını ilan ettiği 27 Ekim 1991 tarihine kadar uzanıyor. Türkiye, Türkmenistan'ın bağımsızlığını ilk tanıyan ve ilk büyükelçilik açan ülke olduğundan "01" nolu diplomatik plakayı kullanıyor. Devlet Başkanı Saparmurat Niyazov'un, bağımsızlığın hemen ardından Aralık 1991'de Türkiye'yi ziyaret etmesi ve bu ziyaret sırasında iki ülke arasında ekonomik ve ticari işbirliği anlaşması imzalanması, iki ülke arasında başlayan yakınlaşmanın ilk somut adı-

mydı. İlerleyen yıllarda ikili ilişkiler, eğitim ve kültür alanında atılan ortak adımlarla daha da güç kazandı. Bu çerçevede binlerce Türkmen gencine Türkiye'de okuma olanağı sağlanırken, 1994 yılında Aşkabat'ta bir de Türkmen-Türk Üniversitesi açıldı.

Bugüne kadar yaklaşık 200 Türk firmasının doğrudan yatırım yaptığı Türkmenistan, müteahhitlik alanında da 1992 yılı ortalarından beri Türk firmalarına geniş iş imkânları sunuyor. Türk müteahhitlerin bu ülkede gerçekleştirdiği projeler arasında çeşitli sanayi yapıları, ulaşım tesisleri, toplu konutlar, hü-

kümet binaları, askeri tesisler, spor kompleksleri, okul, anıt, hastane, otel ve altyapı tesisleri başta geliyor. 2011 yılında Türkmenistan'ı ziyaret eden Ekonomi Bakanı Zafer Çağlayan'ın belirttiğine göre ülkedeki inşaat ihalelerinin yüzde 90'ına yakınını Türk firmaları alıyor. Türk müteahhitlerin ülkede bugüne kadar gerçekleştirdikleri işlerin toplamı 24 milyar doları aşiyor. Tüm bunlar, iki ülke arasındaki ilişkilerin derinliğini ve potansiyelini gösteriyor. Bu aşamada karşılıklı vize muafiyetinin uygulamaya konulması ise, iki ülke vatandaşları ve şirketleri tarafından hevesle bekleniyor.

Türkmenistan'ın gururu, atları

Türkmenlerin en bilinen özelliklerinden biri de geleneksel olarak ata olan düşkünlükleri. Bu düşkünlük o boyutlarda ki ülkede atlarla ilgilenmesi için bir At Bakanlığı bulunuyor ve kabinede etkin rol oynuyor. Her yıl nisan ayının son pazar günü başlayan At Bayramı, bütün ülkede coşkuyla kutlanıyor. Yabancı misafirlerin de katılımıyla gerçekleştirilen bayram kutlamaları çerçevesinde en güzel at, en başarılı at heykeli, at resmi, edebiyat eseri ve en iyi süsleme dallarında yarışmalar düzenleniyor ve kazananlara büyük ödüller veriliyor.

"Ahal-Teke" adıyla bilinen Türkmen atının 3.000 yıl önce insanlar tarafından evcilleştirilmiş ilk at türü olduğu düşünülüyor. Güzellikleri, zarif ve esnek hareketleri, kısa mesafeli yarışlardaki hızları ve dayanıklılıklarıyla bilinen Ahal-Tekeler, son derece zeki ve insana yakın olduklarından eğitime de uygunlar. Asırlardır Ahal-Teke atlarının cinslerini korumayı başaran Türkmenler, atların yetiştirilmesine büyük önem veriyorlar. Bu önemin bir göstergesi olarak Türkmenistan ambleminin merkezinde de Ahal-Teke'yi simgeleyen bir at figürü yer alıyor.

DOĞALGAZDA DÜNYA DÖRDÜNCÜSÜ

Türkmenistan, topraklarının büyük bölümünün çöl olması nedeniyle tarıma elverişli bir ülke değil. Kısıtlı tarım alanında yapılan pamuk üretimi Türkmenler için büyük önem taşıyor. Ülke, ekilebilen alanlarının yaklaşık yarısını pamuğa ayırıyor. Ancak, Türkmenistan ekonomisinin atardamarı elbette doğalgaz. Tamamı devlete ait olan petrol ve doğalgaz rezervleri, Türkmenistan'ın yıldızını parlatan en önemli zenginliği. Türkmenistan'da kişi başına düşen 7.850 dolarlık milli gelirin önemli bir kısmı petrol ve doğalgaz gelirlerinden elde ediliyor.

Türkmenistan, dünyanın dördüncü büyük doğalgaz rezervine sahip ülkesi. Çıkarılan doğalgaz, boru hatlarıyla çevre ülkelere iletiliyor. Örneğin, 2010 Ocak'ında hizmete giren Devletabad-Serahs-Hangeran Doğalgaz Boru Hattı, İran'a yılda 12,5 milyar metreküp doğalgaz taşıyor. Türkmenistan'ın İran'a ihraç ettiği doğalgazın önümüzdeki yıllarda 20 milyar metreküp seviyesine ulaşması bekleniyor.

Doğalgaz konusunda Orta Asya'nın lideri olan Türkmenistan, İran dışında Rusya ve Çin'e de yüksek miktarlarda doğalgaz ihraç ediyor. Her yıl 65 milyar metreküp doğalgaz almak üzere 2011 yılında Türkmenistan'la bir anlaşma imzalayan Çin, aynı zamanda ülkedeki doğalgaz üretimini artırmaya yönelik olarak büyük miktarlarda kredi temin ediyor. Çin, doğalgaz ihtiyacının yarısından fazlasını boru hatlarıyla Türkmenistan'dan temin etmeyi amaçlıyor.

Türkiye de, Türkmenistan'dan temin edilecek doğalgazın Hazar Denizi üzerinden Avrupa'ya taşınması konusunda başından beri oldukça istekli davranıyor. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün davetlisi olarak geçtiğimiz Şubat ayında Ankara'yı ziyaret eden Türkmenistan Devlet Başkanı Gurbanguli Berdimuhamedov ile masaya yatırılan konulardan biri de Türkmen gazının geleceğiydi. Konuk cumhurbaşkanına, bu ziyareti sırasında Çankaya Köşkü'nde törenle Devlet Nişanı takıldı.

Türkmenistan'da halen 600 kadar Türk şirketi faaliyet gösteriyor. Türk firmalarının çok etkin olduğu müteahhitlik alanında, özellikle ülkenin gelişimi için büyük önem taşıyan kuzey-güney, doğu-batı ulaşım hatlarının yapımı, doğalgaz alanlarının geliştirilmesi ve limanların yenilenmesi gibi projeler gündemin ilk sıralarını işgal ediyor.

İMARA BÜYÜK YATIRIM

Türkmenistan'ın başkenti Aşkabad, çoğu bağımsızlıktan sonra yapılmış çok sayıda görkemli yapıyla anıtsal bir görünüm sunuyor. Beyaz mermer kaplamalı binalar, kent ana eksenini boyunca birbirini izliyor.

ENERJİ DEVİ OLMA YOLUNDA

Dünyanın en büyük dördüncü doğalgaz rezervlerine sahip olan Türkmenistan, 2030 yılına kadar yıllık doğalgaz üretimini 230 milyar metreküp düzeyine ulaştırmayı ve yılda 180 milyar metreküp gaz ihraç etmeyi hedefliyor. Türkmen gazının çeşitli hatlarla dünya piyasasına ulaştırılması için 2020 yılına kadar enerji sektörüne 60 milyar dolarlık yatırım yapılması planlanıyor.

Tekfen için yeni fırsatlar ülkesi

Tekfen İnşaat'ın Türkmenistan ile yolları ilk kez 2010 yılında Galkynysh Doğalgaz Sahası Geliştirme Projesi ile kesişti. Faaliyet gösterdiği coğrafyayı genişletmeyi stratejik bir öncelik olarak gören Tekfen İnşaat, kendisi için yeni bir pazar olan Türkmenistan'a büyük önem veriyor. Tekfen'in ana müteahhit konumunda olan Petrofac ile işbirliği içinde yürüttüğü çalışmalar ve Petrofac'ın bu işbirliğinden duyduğu memnuniyet, Tekfen'in bu ülkede kalıcı olması ve daha büyük işler üstlenmesi bakımından umut verici.

Halen devam eden Galkynysh Doğalgaz Sahası Geliştirme Projesi'nin 2013 yılının ilk aylarında tamamlanması bekleniyor. Ancak sahip olduğu zengin doğalgaz kaynaklarını kullanıma açmak ve ihracatını artırmak amacıyla sürekli yeni yatırımlara sahne olan Türkmenistan,

özellikle petrol ve gaz tesisleri alanında büyük bir deneyime ve önemli referanslara sahip olan Tekfen İnşaat için önemli bir pazar olmaya aday bir ülke.

KAZASIZLIK VE ÇEVREYE SAYGI

Bugüne kadar çok sayıda kazasızlık rekoruna imza atan Tekfen İnşaat, bu başarısını Türkmenistan'da da sürdürüyor. Tekfen'in 2011 sonu itibariyle Galkynysh Doğalgaz Sahası Geliştirme Projesi'nde ulaştığı 1,8 milyon adam/saat kazasızlık başarısı, Türkmen yetkililerin de takdirini kazandı. Tekfen İnşaat ayrıca, çalışmalarını sırasında çevre koşullarına gösterdiği özenin karşılığı olarak, Petrofac tarafından Aralık 2011 tarihinde de Çevre Ödülü'ne layık görüldü.

Aranan bir iş ortağı olacağımıza inanıyoruz

Tekfen'in Türkmenistan'da yaptığı çalışmaları, bu projeden sorumlu kişilerle de konuştuk. Tekfen İnşaat Türkmenistan Proje Müdürü Ramiz Kozakçı, projeye ilgili sorularımızı şöyle yanıtladı:

Yürütülen projenin içeriği hakkında kısaca bilgi verir misiniz?

20 Şubat 2011 tarihli sözleşme ile, ana müteahhit Petrofac'a karşı üstlenilen Galkynysh Doğalgaz Sahası Geliştirme Projesi'ne 10 Mayıs 2011'de başlandı. Söz konusu tesis, Yoloten çevresindeki kuyulardan çıkarılan ham doğalgazı temizleyip arındırdıktan sonra, kullanılabilir halde boru hatlarıyla dış pazarlara sevk ediyor. Proje tamamlandığında bu tesiste yılda 10 milyar metreküp doğalgaz işlenecek. Proje kapsamında iki ayrı paket iş üstlenildi. Bunların birincisi (Paket-2), Gaz İşleme Tesis'i'nin (CPF-1) "Utilities & Offsites" olarak adlandırılan destek ünitelerinin, depolama tanklarının ve tesis içi bağlantı boru hatlarının imalat ve montajı ile merkezi kontrol binasının komple yapımıydı. İkinci paket ise (Paket-3A), üretilen temiz gazın tesisten alınıp mevcut olan gaz ihraç sistemine bağlanmasını sağlayacak 100 km uzunluğundaki 56 inç (1,4 metre) çapındaki boru hattı ile bu hat üzerindeki 4 adet blok vana istasyonu ve "pig launcher" ve "pig receiver" istasyonlarının yapımını içeriyordu. Ocak ayında bu iki pakete ilave olarak CPF-1'e ait bazı proses üniteleri de proje kapsamımıza dahil oldu.

Projenin büyüklüğü nedir?

Projenin toplamı 7 milyon adam/saatin üstünde. Bu kapsamda yaklaşık 33.500 m³ beton, 8.800 ton çelik konstrüksiyon montajı, 4 adedi 428'er ton ve 2 adedi 200'er ton olmak üzere toplam 8.700 ton ekipman montajı, 260.000 wdi tesis içi borulama, en büyüğünün çapı 30 metre olmak üzere 14 adet çeşitli boyutlarda tank montajı, 1.400 km kablo çekme ve 100 km 56 inç boru hattı işi bulunuyor.

Proje ne aşamada?

Tesisteki üniteler, 10 Haziran 2012 ile 15 Ocak 2013 tarihleri arasında tamamlanıp peyderpey teslim edilecek. Boru hattının tamamlanma tarihi 30 Haziran 2012. Test işlerinin tamamlanıp teslim edilme tarihi ise 30 Eylül 2012. Nisan ayı sonu itibariyle tesis işlerinde %38, boru hattı işlerinde ise %60 ilerleme kaydetmiş durumdayız.

Şantiyenin bulunduğu bölge hakkında bilgi verir misiniz?

Şantiye Türkmenistan'ın doğusunda, Mari şehrinin 75 km güneydoğusunda bulunan Yoloten kasabasına 15 km mesafede, Karakum Çölü'nde bulunuyor. Mari şehri, başkent Aşkabad'a 450 km mesafede ve İpek Yolu üzerindeki tarihi Merv şehrinin çok yakınında. Bulduğumuz bölgede yazları sıcak ve yağışsız, kışları ise oldukça soğuk geçiyor. Yazın hemen her gün kum ve toz fırtınası çıkıyor. Bu nedenle sürekli ve verimli çalışma imkânı çok az. Bölgede hayvancılık ve tarım, özellikle de pamuk üretimi yapılıyor. Fakat doğalgaz kaynakları nedeniyle bölge hızla bir gaz üretim ve işleme merkezi olma yolunda ilerliyor. Bizim Petrofac ile beraber yürüttüğümüz projenin dışında Koreli ve Çinli firmalar da ayrı gaz işleme tesisleri kuruyorlar.

Kaç kişilik bir ekip çalışıyor? Ekibin kompozisyonu nedir?

Projemizde 2.250 kişilik bir ekip istihdam ediliyor. Endirekt (beyaz yakalı) kadromuzun %32'si Türk, %65'i Türkmen ve %3'ü diğer ülke vatandaşlarından oluşuyor. İşçi (mavi yakalı) kadromuzun ise %75'i Türkmen ve %25'i Türk vatandaşı. İş kapsamımıza eklenen yeni ünitelerden doğan işgücü ihtiyacı için yakın zamanda kampımızı genişlettik.

Tekfen olarak, bu proje ile ilk kez Türkmenistan'a giriş yapmış oldunuz. Diğer ülkelerle karşılaştığınız zaman, Türkmenistan'da çalışmanın avantaj ve zorlukları neler?

Türkmenistan, Tekfen'in uzun yıllardan beri yakından takip ettiği bir ülke konumundaydı. Çeşitli girişimler ve tekliflerden sonra nihayet bu önemli gaz projesiyle Türkmenistan pazarına girmiş olduk. Türkmenistan, daha önce üretilen ham petrole ilaveten son on yıl içinde keşfedilen doğalgaz yatakları ve bu alanda yapılan yeni yatırımlarla hızlı bir kalkınma sürecine girdi. Türkmenistan'ın ispatlanmış doğalgaz rezervleri, dünyada dördüncü sırada geliyor. Bu nedenle de ülke,

endüstrinin her alanında ve altyapı yatırımlarında büyük olanaklar sunuyor. Ayrıca Türkmenistan, politik ve ekonomik çalkantılardan uzak, dengeli, istikrarlı ve huzurlu bir ülke. Biz Türk çalışanlar için en önemli hususlardan biri, dil konusunda fazla bir zorluk çekmememiz. Her iki taraf da diğerini anlayabiliyor ve dil pratiğini hızla ilerletebiliyor. Özellikle buradaki Türk okullarına ve Türkiye'deki üniversitelere giden genç Türkmenler çok iyi seviyede Türkçe konuşabiliyorlar.

Türkmenistan'da karşılaştığımız en önemli sorun ise, bu endüstrinin gerektirdiği seviyede tecrübeli ve güçlü lokal taşeron bulmakta yaşadığımız zorluklar. Bu eksikliği mecburen kendi kadro ve imkânlarımızla aşmaya çalışıyoruz. Bu konuda yasal bir zorunluluk olarak uymamız gereken iki önemli sınırlama var. Biri, %70 seviyesinde lokal işgücü istihdam etme, ikincisi ise sözleşme bedelinin %30'u seviyesinde lokal firmalara iş verme mecburiyeti. Bunu sağlayabilmek için, vasıfsız yerel işgücünü yetiştirmek üzere Mari şehrinde ve şantiyemizde kurduğumuz eğitim merkezlerimizde teorik ve pratik eğitimler düzenliyoruz. Buralardan yetiştirdiğimiz kaynakçı, boru montajcısı, çelik konstrüksiyoncu, iskeleci, demirci, kalıpcı ve elektrikçi sayısı 450'ye ulaştı.

Projenin mühendislik anlamında temel zorlukları neler?

Üstlendiğimiz projenin önemli ve olağandışı bir zorluğu yok. Boru hattında kaynakları otomatik kaynak makinesiyle, muayeneleri de otomatik ultrasonik makineyle yapıyor. Böylece endüstrinin ulaştığı en üst seviyede teknoloji ve otomasyon kullanılıyor. Bu makineler önemli ölçüde hız kazandırdığı gibi, daha yüksek kalite seviyelerine ulaşmamızı sağlıyor. Geçmişimizdeki binlerce kilometrelik boru hattı tecrübemiz nedeniyle bu proje bizim için özel bir zorluk içermiyor. Zemin olarak da boru güzergâhında kayalık veya sulu alanlar olmadığından rahat ilerliyoruz. Ancak ileride, önemli bir sulama kanalı olan Karakum Kanalı yer alıyor. Sözleşme gereği yaklaşık 650 metre genişliğindeki bu su yolunun altından geçeceğiz. Bu nedenle HDD (Horizontal Directional Drilling) konusunda uzmanlık sahibi Avrupalı bir firmayla anlaştık. Firma, bu özel geçişi 21 günde tamamlayacak. Yürütmekte olduğumuz destek üretim üniteleri, depolama tankları ve bağlantı hatları ise, yine tecrübemizden ötürü özel bir zorluk içermiyor.

Proje arzu edilen hızda ilerliyor mu?

Projenin başlangıç safhasında, gerek bulunduğumuz bölgeden kaynaklanan zorluklar, gerek aynı anda hem mobilizasyon hem de proje işlerinde ilerleme kaydedilmesi gerektiğinden, planlanan iş tamamlama oranlarının gerisinde kaldık. Ancak, mobilizasyonun tamamlanması ve kendi beton santralimizin üretime geçmesiyle ilerleme oranlarımızda gözle görülür artışlar oldu. Gösterdiğimiz bu yüksek üretim ve verimlilik sonucunda Petrofac, Güç Santrali'nin tüm temel ve inşaat işlerini Tekfen'e vermekle kalmadı, Train-1 ve Train-2 olarak adlandırılan üniteleri de başka bir taahhüt firmasının kapsamından çıkarıp bizim kapsamımıza dahil etti.

Tekfen'in Türkmenistan'daki varlığının geleceği için neler söyleyebilirsiniz?

Daha önce söylediğim gibi, Türkmenistan zengin doğal kaynakları ve gelişim süreci nedeniyle Tekfen gibi müteahhit firmalara geniş iş alanları ve imkânlar sunuyor. Bu ilk projemizden edindiğimiz tecrübeler ışığında, mevcut ekipman ve işgücümüzle önemli projelere imza atabileceğimiz ve aranan bir iş ortağı olacağımız kanaatindeyiz. Bu amaç doğrultusunda Tekfen İnşaat'ın Türkmenistan şubesi de resmen kuruldu. Ayrıca, başkent Aşgabad'daki ülke temsilciliği güçlendirilerek, idari ve ticari işleri birinci elden takip eden bir kadro oluşturuldu.

Bu uzak bölgede, personelin motivasyonunu nasıl sağlıyorsunuz?

Burada sosyal hayat oldukça sınırlı. Bu nedenle beyaz yakalı personelimize 4 ayda 10 gün, formenlerimize ise 6 ayda 15 gün ücretli izin veriyoruz. Hafta sonlarında veya gelen misafirlerimiz için özel yemekli

toplantılar düzenliyoruz. Petrofac ve Türkmen gaz yetkililerini de, çeşitli vesilelerle Türk misafirperverliği çerçevesinde ağırlıyoruz. Geçen Noel gecesi, 10 kadar Filipinli çalışanımız için kendi ananelerine uygun yemekler hazırladık. Yılbaşı gecesi ise tüm çalışanlarımız için özel canlı müzikli eğlence düzenledik. 8 Mart Dünya Kadınlar Günü, Türkmenistan'da da önemsenen kutlama günlerinden biri. Tekfen olarak saha ofisimizde çalışan her seviyedeki kadın çalışanımıza bizzat Proje Müdürümüz Ramiz Kozakçı tarafından çiçekler verildi ve büyük bir pasta kesildi.

TEKFEN'İN UZMANLIĞI İŞ BAŞINDA

Galkynysh Doğalgaz Sahası Geliştirme Projesi kapsamında Tekfen İnşaat'ın üstlendiği 100 km uzunluğundaki boru hattı, Yoloten yakınlarındaki tesislerde üretilen doğalgazın mevcut gaz ihraç sistemine bağlanmasını sağlayacak.

Trakya-Anadolu Otoyolu Tekfen'e emanet

Türkiye'nin iki önemli bölgesi olan Marmara ile Ege'yi Çanakkale Boğazı üzerinden birbirine bağlayacak olan Kınalı-Tekirdağ-Çanakkale-Balıkesir Otoyolu'nun ihale öncesi proje hazırlıkları Tekfen Mühendislik A.Ş. tarafından gerçekleştiriliyor. Mühendislik çalışmalarının 2012 sonunda tamamlanmasının ardından, 2013 yılında Karayolları Genel Müdürlüğü tarafından 331 km uzunluğundaki otoyola yönelik ihale sürecinin başlatılması planlanıyor.

■ Karayolları Genel Müdürlüğü, yıllardır Türkiye'nin gündeminde olan Kınalı-Tekirdağ-Çanakkale-Balıkesir Otoyolu ve Çanakkale Boğazı Köprüsü projesini hayata geçirmek üzere düğmeye bastı. 331 km uzunluğundaki otoyol tamamlandığında, Marmara ve Ege Bölgeleri birbirine daha da yakınlaşacak. Gelibolu ile Lapseki arasında yapılması öngörülen Çanakkale Boğazı Köprüsü de, şu anda feribotlarla sağlanan ulaşımaya büyük bir rahatlatma getirecek.

Otoyol projesinin ihale öncesi mühendislik çalışmaları Tekfen Mühendislik tarafından gerçekleştirilecek. Söz konusu çalışma, Kınalı-Tekirdağ-Çanakkale ve Çanakkale-Balıkesir kesimi olmak üzere iki ayrı iş olarak ihale edildi. 3,6 milyon dolar bedelle ihalelerin her ikisini de kazanan Tekfen Mühendislik, Karayolları Genel Müdürlüğü ile 13 Ocak 2010 tarihinde sözleşme imzaladı. Sözleşmeye göre Tekfen Mühendislik, Çanakkale Boğazı Köprüsü hariç, yaklaşık 331

km uzunluğundaki otoyolun 1/25.000 ölçekli güzergâh alternatiflerinin araştırılması dışında şu hizmetleri sunacak:

- Seçilecek güzergâh boyunca uçuş yapılarak haritaların üretilmesi.
- Yeni haritalar üzerinde değişik alternatif güzergâhların araştırılarak, karşılaştırma yöntemiyle en uygun otoyol güzergâhının belirlenmesi.
- Seçilen otoyol güzergâhı boyunca yol, viyadük, tünel, köprü, menfez, vb. tüm projelerin yap-işlet-devret modelindeki ihalede kullanılmak üzere hazırlanması.
- Otoyolun geçtiği bölgede bugünkü trafik durumunun modellenmesi; nüfus, istihdam, vb. kriterler doğrultusunda 30 yıl sonrasına ait projeksiyonunun yapılarak bir ulaşım modelinin kurulması ve bu modele dayalı fizibilite etüdünün gerçekleştirilmesi.

Otoyolun güzergâhı

İnşa edilmesi planlanan Kınalı-Tekirdağ-Çanakkale-Balıkesir Otoyolu, mevcut İstanbul-Edirne Otoyolu'nun Kınalı Kavşağı bölgesinden başlayacak ve batıya ilerleyerek Tekirdağ ilinin kuzeyinden geçecek. Mevcut Tekirdağ-Keşan Devlet Yolu'ndaki Şarköy ayrımı civarında güneybatıya yönelen otoyol, Korudağ üzerinden Gelibolu Yarımadası'na ulaşacak. Gelibolu'nun güneyindeki Sütluçe yerleşmesi ile Lapseki'nin güneyindeki Şeker kaya mevki arasında kurulması öngörülen Çanakkale Boğazı Köprüsü'nü geçtikten sonra Çan, Yenice ve Balya yerleşmelerini takip ederek güneydoğuya yönelen otoyol güzergâhı, Balıkesir ilinin batısında planlanan bir kavşakla inşaatı devam eden Gebze-İzmir Otoyolu'na bağlanacak.

Otoyol üzerinde yer alacak olan Çanakkale Boğazı Köprüsü'nün planlanan konumunda ana kuleler arası açıklığı 2.023 metre ve yan açıklıkları 800'er metre olmak üzere toplam uzunluğu 3.623 metre olacak. Köprü, üç gidiş üç geliş olmak üzere toplam 6 şeritli olacak.

Tekfen Irak'taki varlığını güçlendiriyor

■ Tekfen İnşaat, Irak'ın Rumeyle bölgesinde 2010 yılından bu yana sürdürdüğü çalışmaların bir devamı olarak, British Petroleum, Çin ulusal petrol şirketi CNPC ve Irak ulusal petrol şirketine bağlı South Oil Company (SOC) tarafından oluşturulan Rumaila Operating Organisation (ROO) ortak girişimiyle minimum bedeli 98 milyon dolar olan yeni bir sözleşme imzaladı. Söz konusu sözleşme, Rumeyle Petrol Üretim Sahası'nda, tüm inşaat yönetimi ve gereği halinde tedarik ve mühendislik yönetimi işlerinin 2014 Mart ayı sonuna kadar Tekfen İnşaat tarafından üstlenilmesini içeriyor. Sözleşme ayrıca, SOC'nin yerel işgücününün Tekfen İnşaat Ceyhan tesislerinde 2 yıl boyunca mesleki eğitimden geçmesini de kapsıyor.

Irak'ın Basra Körfezi'nde yer alan Rumeyle Petrol Üretim Sahası, 1991 ve 2003 yıllarında yaşanan savaşıardan ötürü büyük tahribata uğramıştı. Tekfen bu bölgede, eski petrol kuyularının rehabilite edilmesi işini üstlenen üçlü konsorsiyuma mühendislik ve proje yönetim hizmetleri veriyor. Tekfen'in bu bölgede, gaz ve petrol konularında uzmanlaşmış büyük bir mühendis ekibi görev yapıyor.

Sudan'dan sipariş var

■ Tekfen İmalat (TİMAŞ), Sudan Petrol Şirketi (Sudanese Petroleum Company-SPC) tarafından kullanılmak üzere her biri 3.000 m³ hacminde 7 adet küresel propan depolama tankı imal edecek. Sözleşmesi imzalandıktan sonra hesap ve projelendirme işlerine başlanan tanklar 11 ay sonra teslim edilecek. Proje, soğutma suyu sistemi ve aksesuarlarının teminini de kapsıyor.

Rasgele kesme, buda!

■ Toros Tarım'ın "İyi Tarım Uygulamaları Eğitimleri" kapsamında Kozan ve Çevresi Sosyal ve Kültür Vakfı (KOZVAK) ile birlikte Adana'nın Kozan ilçesinde gerçekleştirdiği etkinlikte narenciye üreticilerine budama eğitimi verildi. Eğitimin Kozan Ticaret Odası'nda gerçekleştirilen teorik bölümünde Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Ali Ünal, "Meyve Ağaçlarında Teknik Bilgiler ve Budama" konusunda bir seminer verdi. Budamanın sadece maksı eline alıp kesmek olmadığını ve babadan kalma usullerle bu konuda hatalar yapıldığını belirten Ünal, daha sonra bir narenciye bahçesinde çiftçilere uygulamalı eğitim verdi.

İŞİN BAŞI EĞİTİM

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı öncülüğünde, İŞKUR'un sorumluluğunda yürütülen Mesleki Yeterlilik Sistemi'nin ilk uygulayıcılarından olan Tekfen İnşaat, Tüpraş RUP şantiyesinde ilk mezunlarını verdi.

İlk mezunlarımızı verdik

■ İnşaat sektöründe çalışan mavi yakalıları hem mesleki bilgi yönünden geliştirmek, hem de iş emniyeti konusunda bilinçlendirmek amacıyla Mart 2012'de Türkiye İnşaat Sanayicileri İşveren Sendikası (İNTES) ile İŞKUR arasında imzalanan "Mesleki Yeterlilik Belgesi" protokolü, Tekfen'in katkılarıyla uygulamaya konuldu. Söz konusu protokol, özellikle ağır ve tehlikeli işlerde çalışacak işçilerin mesleki yeterliliklerini artırmayı hedefliyor. Protokole göre İNTES Mesleki Yeterlilik Merkezi tarafından organize edilen eğitim ve sınavlar sonucunda başarılı olan çalışanlar, uluslararası geçerliliğe sahip "Mesleki Yeterlilik Belgesi" almaya hak kazanacaklar.

Bu sisteme yönelik ilk uygulama, Tüpraş projesi kapsamında Tekfen İnşaat tarafından gerçekleştirildi ve Ceyhan'da eğitime tabi tutulan ilk işçi grubu programı başarıyla tamamlayarak sertifikalarını almaya hak kazandı. Tekfen İnşaat Genel Müdürü Ümit Özdemir, bu uygulamanın Türk müteahhitlik sektörünün nitelikli ve uluslararası sertifikalara sahip ara eleman bulma konusunda yaşadığı problemi büyük oranda gidereceğini belirtiyor. Ancak Özdemir'e göre bu programın asıl katkısı, mavi yakalılar arasında sağlık-emniyet-çevre bilincini yükseltmek olacak:

Sistemin Türk müteahhitlik sektörüne kazandıracağı rekabet gücü elbette önemli. Ancak ondan daha da önemlisi can sağlığı. Bu yeni sistem, bilinçli, bilgili ve emniyet kurallarını ezbere değil, bunların önemine farkına vararak uygulayacak işçiler yetiştirecek. Tekfen İnşaat olarak çalışanlarımızın eğitimine büyük önem veriyoruz. İNTES ve İŞKUR arasında imzalanan protokol ile çalışanlarımızın işgücü kalitesi daha da artacak.

Mesleki Yeterlilik Belgesi verilmesine ilk olarak TÜPRAŞ projesinde görev yapacak 2 bin çalışan ile başlayan Tekfen İnşaat, ayda ortalama 100 kişiye, 2012 yılı sonuna kadar da yaklaşık 1.000-1.200 çalışanına Mesleki Yeterlilik Sertifikası vermeyi hedefliyor. Ümit Özdemir, bu konuda uygulanacak sistemi şöyle açıklıyor:

Oluşturduğumuz eğitim takvimi çerçevesinde ayda ortalama 100 kişi ahşap kalıp, betonarme demir, boru kaynağı, boru, demir, iskele, elektrik, kalıp, çelik imalat ve montaj eğitimden geçirilerek sınava alınacak. Eğitim ve sınavlar sonucunda başarılı olanlara mesleki yeterlilik sertifikaları verilecek.

TEKFEN İNŞAAT İNSAN KAYNAKLARI KOORDİNATÖRÜ ERHAN HERSEK SORULARIMIZI YANITLADI

☞ Mesleki Yeterlilik Belgesi sistemi sektöre ne kazandıracak?

Yeni sistem, her şeyden önce inşaat sektöründe istihdamın büyük bir çoğunluğunu kapsayan alaylı işçilerin yeni teknolojiler doğrultusunda eğitilmesini ve bilgilerinin güncellenmesini sağlayacak. İşçilerin geleneksel bilgi ve tecrübelerinin değişen teknolojilere göre ne kadar güncel ve doğru olduğu ortaya çıkacak. Bu sayede eksikler tamamlanabilecek. Bunun sonucu olarak yeni sistem, Türkiye'deki artan nitelikli iş gücü doğrultusunda, Türk müteahhitlerin uluslararası arenadaki rekabet gücünü artıracak.

İşe uygun eleman bulmakta karşılaşılan zorluklar neler?

Sektörde nitelikli ve eğitilmiş, uluslararası sertifikalara sahip ara eleman bulmakta ciddi sıkıntı yaşanıyor. Türkiye'de özellikle inşaat sektöründe çalışan "alaylı" tabir ettiğimiz işçiler, mesleği usta kalfa ilişkisi dahilinde öğrendikleri için gelişen teknoloji ve araçlara uyum sağlamakta zorlanıyorlar. Uyum sağlamayı başaranların da verimlilikleri istenen düzeyde değil. Meslek lisesi mezunu, geçerli belgelere sahip iş gücü temini gün geçtikçe zorlaşıyor.

Bu durum rekabet gücünü nasıl etkiliyor?

Projelerde niteliksiz iş gücü kullanmak özellikle verimlilik, kalite ve iş sürelerinde olumsuz etkiler yaratıyor. Oysa günümüzde artan rekabet koşullarında zaman, verimlilik ve kalite müteahhitler için hayati öneme sahip. Diğer taraftan özellikle endüstriyel projelerde idareler, uluslararası meslek normlarına uygun akredite olmuş eğitim merkezlerinden alınan yeterlilik belgelerini sorguluyorlar. Bu belgelere sahip olmayan iş gücüne ülkelerinde çalışma izni vermiyorlar.

EUROBANK TEK FEN EL DEĞİŞTİRİYOR

Nisan ayında yapılan açıklamalarla Eurobank Tekfen'in hisselerinin Kuveyt kökenli Burgan Bank'a devredileceği duyuruldu.

Eurobank Tekfen'de yeni dönem

Eurobank EFG ve Tekfen, Eurobank Tekfen'deki hisselerini Burgan Bank'a devretme konusunda anlaşma sağladılar. Böylece Kuveyt'in öncü bankası Burgan Bank, Türkiye pazarına güçlü bir giriş yaptı.

Türkiye'nin en hızlı büyüyen bankalarından biri olan Eurobank Tekfen, geçtiğimiz Nisan ayında bazı önemli gelişmelere sahne oldu. Bankanın ana sermayedarı olan Eurobank EFG'nin 9 Nisan tarihinde yüzde 70 oranındaki hisselerini Kuveytli Burgan Bank'a satacağını açıklamasının ardından Tekfen Grubu da, kendi kontrolündeki yüzde 29,26 oranındaki hisseyi aynı bankaya devredeceğini duyurdu. Böylece Eurobank Tekfen hisselerinin tamamına yakınının Burgan Bank'a geçmesi kesinleşti.

Eurobank EFG, ülkesi Yunanistan'da süregelen kısıtlayıcı ekonomik durum nedeniyle Ağustos 2011'de küçülme kararı almış ve sorumlu bir yaklaşımla Eurobank Tekfen'in büyümesini sürdürülebilmesi için ortaklıktaki hisselerini satma kararı almıştı. Söz konusu durum Tekfen Holding tarafından anlayışla karşılanmış ve ortaklar seviyesindeki bu gelişmeler kamuoyu ile paylaşılmıştı.

Bu gelişmelerin sonucunda Eurobank EFG, yüzde 70 oranındaki hissesini, bankanın %99,26'sı için 641 milyon TL değerleme üzerinden satmak üzere 9 Nisan 2012 tarihinde Burgan Bank ile bir anlaşma imzaladı. Aynı tarihte Tekfen Holding, Eurobank Tekfen sermayesinin yüzde 29,26'sının Eurobank EFG'ye ya da Eurobank EFG'nin satış anlaşması yapabileceği üçüncü kişilere devredilmesine imkân tanıyan bir sözleşmeyi Eurobank EFG ile imzaladığını bildirdi. Bundan kısa bir süre sonra da söz konusu hisselerin, sözleşmelerde belirtilen hisse devir şartları çerçevesinde, Burgan Bank'a satılarak devredilmesine karar verildiği açıklandı.

Bankanın devir işlemlerinin, başta Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu olmak üzere, tarafların tabi olduğu ilgili tüm resmi kurumların onay ve izinlerinin tamamlanmasından sonra 2012 yılının 3. çeyreğinde sonuçlanması bekleniyor.

BURGAN BANK

1977 yılında Kuveyt'te kurulan Burgan Bank, Ortadoğu ve Kuzey Afrika (MENA) bölgesindeki 5 ülkede, 145 şubesiyle faaliyet gösteren bir banka. Kuruluş, "Burgan Bank Grubu" adı altında Kuveyt dışında Cezayir (Gulf Bank Algeria), Irak (Bank of Baghdad), Ürdün (Jordan Kuwait Bank) ve Tunus'ta (Tunis International Bank) faaliyet gösteriyor.

Hisseleri Kuveyt Menkul Kıymetler Borsası'nda işlem gören Burgan Bank, 16,3 milyar ABD doları toplam aktif büyüklüğüne, 8,1 milyar dolar kredi hacmine, yaklaşık 10 milyar dolar toplam mevduata ve 2 milyar dolar özkaynağa sahip dev bir banka. Şirketin piyasa değeri 2,3 milyar ABD dolarına ulaşıyor.

KIPCO GRUBU HAKKINDA

Burgan Bank'ın ana sermayedarı olan KIPCO (Kuwait Investment Projects Company), Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da 26 ülkede 70'in üzerinde iştirake sahip bir şirketler topluluğu. Temelleri 1975 yılında Kuveyt'te atılan grubun ana faaliyet alanlarını finansal hizmetler, sigortacılık ve medya oluşturuyor. Ancak iştirakleri ve ortaklıkları aracılığıyla grubun gayrimenkul, endüstri, eğitim ve yönetim danışmanlığı sektörlerinde de yatırımları bulunuyor. Topluluğun toplam varlıkları 21 milyar dolara ulaşıyor.

KIPCO Grubu'nun finansal hizmetler alanındaki faaliyetleri ticari ve yatırım bankacılığı, varlık yönetimi ve sigortacılık gibi alanları kapsıyor. Halen Kuveyt, Cezayir, Irak, Ürdün ve Tunus'ta faaliyet gösteren Burgan Bank'ın yanı sıra United Gulf Bank ve Gulf Insurance Company, grubun bu alandaki lokomotif iştirakleri. Eurobank Tekfen hisselerini alarak bankacılık faaliyetlerini Türkiye'yi de içine alacak şekilde genişleten KIPCO Grubu'nun yaklaşık yüzde 45'i Kuveyt Emiri ve ailesine ait bulunuyor.

Katar'dan selam getirdim

Tekfen'in üç kıtaya ve on ülkeye yayılmış şantiyelerinde, güçlüklerle ve özlemle dolu, ama aynı zamanda keyifli ve unutulmaz anılar bırakan bir yaşam sürüyor. Türkiye'den binlerce kilometre uzakta, Tekfen'i başarıyla temsil eden çalışma arkadaşlarımızı hem daha yakından tanımak, hem de şantiye tozuna biraz olsun ortak olmak için sonunda yola koyulduk. Dizimizin ilk durağı, Katar şantiyesiydi.

ESRA TÜZGİRAY KILIÇ

■ 2008 Ocak ayında Tekfen Holding Kurumsal İletişim Departmanı'nda çalışmaya başladığımda, Dori Hanım'la yaptığımız ilk konuşmayı hatırlıyorum. -2. kattaki odasında Holding'in iletişim departmanı olarak sorumlu olduğumuz projeleri anlatırken, son olarak bir iç bülten projesinden, "T Bülten"den bahsetmişti. Tekfen'in tüm çalışanlarına ulaşacak bir dergiyi bastırma hazırlamak, bizzat işin içinde bulunmak fikrinin beni ne kadar heyecanlandırdığını dün gibi hatırlıyorum.

Biz halen o günkü heyecanımızla çalışaduralım, 18. sayımızı çıkarıyor ve her sayıda daha iyi olmak için elimizden geleni yapıyoruz. İki yılı aşkın süredir, farklı grup şirketlerinde çalışan meslektaşları buluşturduğumuz "5 Çayı" adlı yazı dizisini geçtiğimiz sayı itibarıyla tamamladık ve artık ofisten sahaya, tabir-i caizse işin mutfakına inmeye karar verdik.

İlk rotayı Katar olarak belirledik. Oraya gidip bizzat kamp hayatını yakından görme, "mutfaktakilerle" tanışma, o havayı soluma şansı ise bana nasip oldu. Şantiyelerimizin yakından tanıdığı fotoğrafçı Gülnur Sözmen'in tam da o sırada Katar'da olması sebebiyle, yarım saatten kısa bir sürede kendimi, ertesi gün yola çıkmak üzere билетim alınmış ve kalacak yerim ayarlanmış şekilde Katar yolcusu olarak buldum.

İstanbul için kar alarmının verildiği 17 Şubat sabahı yolda kalma korkusuyla yaklaşık 5 saat evvelden kendimi havaalanına attım. Uzun bekleme sırasındaki tek tesellim, rötör olmamasıydı. Buna, uçağa binip, Katar Havayolları'nın bordo kıyafetli, güleryüzlü hosteslerini görünceye kadar inanmadım. Koltuğuma oturup etrafıma baktığımda, ilk düşüncem hayatımda bu kadar çok Tayvanlı ve Hintliyi bir arada

görmediğimdi. Çok güzel bir yemeğin ardından, sabahki kar maratonundan dolayı uyuyakalmışım. Gözlerimi açtığımda ise iniş için alçalmaya başlamıştık bile. Bu arada bahsetmeden geçemeyeceğim. Katar Havayolları'nda yemek sırasında içki servisinin yapılması bile, diğer Arap ülkelerine kıyasla daha rahat, daha açık fikirli bir ülke olan Katar hakkında size bir ön fikir vermek için yeterli olabilir.

Apar topar gittiğim için vizemi Türkiye'den alamadım, ama daha önceden gidenlerden bunun bir sorun olmayacağını, Katar'da havaalanından da vize alabileceğimi öğrendim. Her ne kadar bunu bilsem de, itiraf etmeliyim ki ilk kez vizesiz olarak yabancı bir ülkeye gitme fikri beni rahatsız ediyordu. O sebeple hemen gişelere koştum. Gişe memuru Katar'ın geleneksel kıyafeti olan "abaya" giymiş bir kadındı. Sadece gözlerinin ve hafif şekilde burnunun görünmesine rağmen, benim düğünümde yaptığım gelin makyajını günlük olarak yapmış olduğunu anlayabiliyordum. Hazır sırası gelmişken burada bir parantez açmak isterim; Katarlı kadınlar, her ne kadar geleneksel kıyafetler giyinseler de, son derece bakımlılar. Hepsi makyajlı (özellikle gözlerini ortaya çıkaracak şekilde) ve çoğunluğu "stiletto" olarak tabir ettiğimiz ince topuklu, sivri burunlu ayakkabılar giyiyorlar.

Konumuza geri dönersek, vize konusu tam da anlattıkları gibi, sorunsuz halloldu. Ancak bu kadar kısa zamanda hallolmasında, nerede çalıştığım sorusuna verdiğim "Tekfen" cevabının da önemli bir rolü vardı. Çünkü Tekfen'i Katar'da neredeyse tanımayan yok gibi. Vize memuru, bu cevaptan sonra hiçbir soru sormadan onayını verdi.

Tatil günü olmasına rağmen, Katar Bölgesi Mali ve İdari İşler Müdürü Sevgili Ahmet Başar beni karşılama nezaketinde bulundu. Ken-

disiyle çıkışta buluştuk ve kampa gitmeden önce –bu yazıyı yazarken bile halen tadı damağımda olan– harika domates çorbaları yapan bir yere gittik. Burası, bir alışveriş merkezinin içinde, mobilya satan bir dükkânın üst katında. Bu saklı lokantada hem bugüne kadar içtiğim en lezzetli çorbayı içtim, hem de Türkiye’den binlerce kilometre uzakta, Galatasaray Lisesi mezunu olan Ahmet Bey’le keyifli bir sohbet imkânı bulmuş oldum.

Kampa doğru yola çıktığımızda, bizim yaptığımız, daha önce sadece Gülnur’un fotoğraflarından gördüğüm, bana sonsuza kadar gidiyor-muş hissi veren otoyolu kullandık. Kampa geldiğimizde hava karar-mıştı. Karanlığa rağmen, yol boyunca gördüğüm genel manzaranın tersine bol ağaçlı ortamı, havuzu, evlerin önünde oynayan çocukları ve limonata gibi havasıyla (siz bu satırları okurken çoktan 30’lu-40’lı derecelere ulaşmıştır) kamp bende, yazlık evlerin bulunduğu bir say-fiye hissini uyandırdı. Ahmet Bey ve eşi Raushan’ın evine konuk ola-rak, oğulları Askar’la ve kedileri Prens Albert ile tanışıp, hemen ha-vuzun kenarında bulunan, bir çiftin rahatça kalabileceği büyüklükte-ki odama döndüm.

Ertesi gün gündüz gözüyle kampı gördüğümde, ilk izleniminin hiç de yanlış olmadığını anladım. Günümüz, Ahmet Bey’le önce Sima-isma ofisine giderek başladı. Görüşmelere, Şükrü Karakaya ve Ah-met Bey’le başladım. Uzun yıllardır Tekfen’de çalışan Şükrü Bey’in anekdotlarından sizin de en az benim kadar keyif alacağınıza emi-nim. Katar’da aile kampında kalan ve sadece birkaç ay evvel Tekfen’de çalışmaya başlayan genç çiftten mimar Ceren, Katar’a gelin getiren namı diğer Bay Kulak Ali Kara ve bağlamasıyla Katar gecelerini renk-lendiren genel formen Ali Doğan Özbek, görüştüğüm kişilerden sa-dece birkaçıydı.

Yemeğimizi yedikten, keyifli sohbetlerimizi ettikten sonra fotoğraf-çımız Gülnur, Ahmet Bey ve Şükrü Bey’le Zubara Kampı’na doğru yola çıktık. Sizi bilmiyorum ama lisansını sözel bir bölümde tamam-layan, mühendislikle yakından uzaktan ilişkisi olmayan benim gibi

birinin aklına kamp dendiği zaman yatakhanelerin, yemekhanenin, hadi bir de çamaşırhanenin bulunduğu bir yerleşke geldiği için, ne-redeyse bir kasaba büyüklüğünde, içerisinde her ülkeye ayrı dinlen-me salonları, fırını ve kocaman bir çamaşırhanesi olan kampı görün-ce şaşkınlığımı gizleyemedim. Yaklaşık 3 saat kaldığımız kampta, gi-dip gelip her defasında mahcup bir yüz ifadesiyle fırından aldığımız ek-meklerin tadı hâlâ damağımda.

Burada operatörlerle, formenlerle, o güzel yemekleri yapan ustalar-la, kamp amiriyle görüşerek Zubara’daki hayatı farklı açılardan ta-nımaya çalıştım. Görüşme yaptığım kişilerden Tekfen’de 25. senesi-ni geçirmekte olan Durmuş Alver, minnettarlığını belirtmek için bize yazdığı şiiri okurken çok duygulu anlar yaşadık. Umarım siz de en az benim kadar beğenirsiniz. Güneş batıp, çalışanlar şantiyeden döner-ken, biz de aile kampının yolunu tuttuk. Akşam Ahmet Bey’e misa-fir oldum. Birlikte Galatasaray maçını seyredip, Boğaz’daki balıkçıla-ra taş çıkaran lezzetli balığını yedik.

Son gün, Merkez Ofis’e gittik. Orada Tekfen İnşaat Genel Müdür Yar-dımcısı Ayhan Sarioğlu ve ekibiyle Tekfen’den, Katar’daki hayattan bahsettik. Aile Kampı’na döndüğümüzde, Proje Müdürü Uğur Odun-cuoğlu ve eşi Firdevs Hanım’a, tam da çay saatinde misafir olduk. Fir-devs Hanım’ın çay saati için hazırladığı yiyecekler, kendimizi evimiz-de hissettirdi. Çocuklarından uzakta olan Uğur Bey ve Firdevs Ha-nım, özlemlerini gidermek için teknolojiden faydalaniyorlar. Tam biz kalkmadan önce skype’tan kurulan bağlantı ile torunlarını da görme fırsatı yakaladık.

Pazartesi sabahı uçağım 07.00’de olduğundan saat beşte yola çıktı-ğında gün yeni ağarmaya başlamıştı. Otobanda, birkaç arabanın dı-şında uyuklayan işçileri şantiyeye taşıyan onlarca otobüsle beraber havaalanının yolunu tuttum. Uçağa bindiğimde şantiyede duyduğum, “Katar cana can katar” sözünün ne kadar doğru olduğunu anladım. Hem çalışıp hem de keyifli bir hafta sonu geçirmiş oldum. Sizlere de kilometrelerce uzaktan herkesin selamlarını, sevgilerini getirdim.

■ PROJE MÜDÜRÜ MEHMET UĞUR ODUNCUOĞLU VE EŞİ FIRDEVS ODUNCUOĞLU

“Çöldü bağ oldu”

Tekfen’de çalışmaya 20 yıl önce TEM Otoyolu ile başlayan Uğur Oduncuoğlu, 4 yıldır Katar’da proje müdürü olarak görev yapıyor. Katar teklifini böbrekleri için MR çektiği sırada alan Oduncuoğlu, iyileşir iyileşmez soluğu eşiyle birlikte Katar’da almış. Üç çocuğunu ve iki torununu Türkiye’de bırakıp eşiyle birlikte Katar’a gelen Firdevs Hanım, kamp hayatıyla ilgili düşüncelerini şöyle özetliyor:

O günlerden bugünlere, burası sıfırdan inşa edildi; çok güzelleşti. Kampın kurulduğu yer eskiden çöl gibiydi. Dört yılda gelişti, ağaçlandı, çevremiz de şenlendi. Çöldü bağ oldu. Tüm komşularımız çok uyumlu insanlar. Burada Kadınlar Birliği’ne üyeyiz. Tekfen çalışanlarının eşleri olarak birçok faaliyet yürütüyoruz.

Firdevs Hanım, Katar’ın kadınlar için başka Arap ülkelere göre çok daha rahat olduğunu ve burada bulunmaktan memnun olduklarını söylüyor. Firdevs Hanım, kampta başından geçen bazı ilginç olayları da şöyle anlatıyor:

Bir gün kapı açıldı. Bir ayak, bir de siyah entari gördüm. Bir baktım başı sarıklı bir adam. İçeri girdi. Tabii ben biraz panikledim. Meğer iş istemeye gelmiş, ama Arapça konuşuyor, söylediğinden bir şey anlaşılıyor. Bir keresinde de sabah kalktım, evin içinde biri dolaşiyor. Soruyorum, anlamıyor. Oğlum geldi, “Ne oluyor?” diye. Adamcağz ikimize bakıyor, hiçbir şey demiyor. Uğur banyodan çıktı. Meğer elektrikçiymiş adam. Filipinliydi herhalde.

Uğur Bey, bu gibi olayları kötü niyete değil, bazı kültürlerde kapı çalma alışkanlığının olmamasına bağlıyor:

Biz burada kapıyı pek örtmüyoruz. Kapıyı açık bulunca da içeri dalıyorlar. Ama böyle şeyler rahatımızı pek bozmuyor. Hâlâ kapımızı kilitleme ihtiyacı duymuyoruz gündüzleri.

■ FORMEN AHMET BAGAY

İzin günlerinde mangal yapıyoruz

22 yıldır yurtdışında çalışan Ahmet Bagay, kendi deyişiyle adeta memleketini unutmuş. Daha önce Tekfen’in Kazakistan, Azerbaycan, Gürcistan, Suudi Arabistan ve Kuveyt şantiyelerinde çalışan Ahmet Bey, Katar’daki yaşamdan duyduğu memnuniyetini şöyle anlatıyor:

Tekfen’in çalışanları çok memnundur. Dört çocuk büyüttüm ben. En küçüğü 25 yaşında. Üniversite okuttum, hepsini evlendirdim. Bazen formen arkadaşlarla toplanıp güzel bir kahvaltı yapıyoruz. Cuma günleri genellikle mangalımız var. Spor için pinpon masası, yürüme bantları ve fitness salonundan yararlanıyoruz. Ayrıca yürüyüş yapıyoruz. Bazı hafta sonları denize gidebiliyoruz. Anlayacağınız her türlü imkân var burada. Ben Katar’ı sevdim.

TEKFEN İNŞAAT GENEL MÜDÜR YARDIMCISI AYHAN SARIOĞLU

“Ceremonial Road’u 18 Aralık’a yetiştirdik”

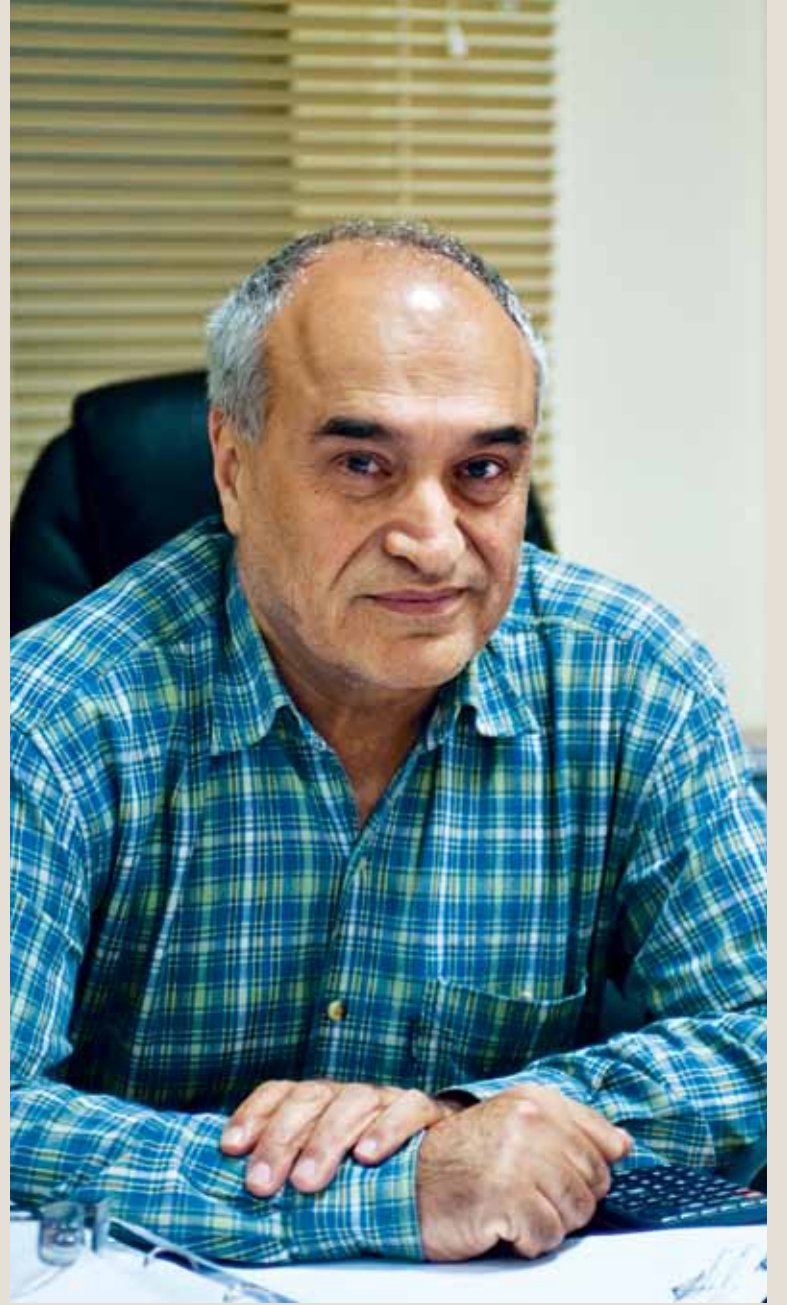
Tekfen İnşaat Genel Müdür Yardımcısı Ayhan Sarıoğlu’dan, Ceremonial Road (Merasim Yolu) projesinin öyküsünü dinliyoruz:

Ceremonial Road çok ani çıkan bir proje. Katar’ın Ulusal Günü, 18 Aralık. Eskiden “İngilizlerden kurtuluş günü” olarak kutluyorlardı, ama sonra “Osmanlıdan kurtuluş günü” olarak değiştirdiler. Önceki sene, “Bize bu günümüzü kutlayacağımız bir yer lazım,” demişler. Birkaç firmayla görüşmüşler. Firmaların bir kısmı, “Biz yetiştiremeyiz,” demiş. North Road’dan bizi bilen bir kişi, “Yapar mısınız?” diye sordu. Şubat başı gibiydi. Gittik güzergâhı gezdik. Oturduk, bir iki günde pazarlığı bitirdik. 18 Aralık’ta projeyi teslim etmek kaydıyla anlaştık.

Katar’ın üçüncü derecedeki adamı Al Attiyah neredeyse her hafta şantiyeyi ziyaret ediyordu. Her seferinde, “Bunu da isterim, şunu da ekleyin,” diye yeni bir şeyler çıkarıyordu. Her ilavenin altına da, “Süre uzatılmayacaktır!” notu düşüyorlardı. Sonunda 75 milyon dolar diye başladığımız iş 150 milyon dolara çıktı. Buna rağmen biz de tam vaktinde tamamladık işi.

“O eski gurbetlikler kalmadı artık”

Kampta bütün işçiler internet kullanıyor. Biz de buna paralel olarak, belirli noktalara hat götürüyoruz. Özellikle havalarn iyi olduğu dönemde, çoğu masalarını dışarıya kurar, laptoplarını açar, web cam’leriyle aileleriyle konuşurlar. Bir gün işçilerden biri bana, “O eski gurbetlikler kalmadı artık. Akşam kamerayı kuruyorum, hanımı çocukları görüyorum,” dedi. Bu da teknolojinin insan yaşamına getirdiği olumlu etkilerinden biri. İşçilerden biri de şöyle bir şey söylemişti: “Katar gurbet değil aslında. Amcam Kars’tan Ankara’ya otobüsle 8 saatte gitmiş. Ben buradan 4 saatte gittim.”

PLANLAMA MÜHENDİSİ DENİZ CEREN KUDUĞ

Şantiyede genç bir çift

Deniz Ceren Kuduğ, Tekfen’in Katar’daki şantiyesinde eşiyile birlikte çalışıyor:

Dört senedir yurtdışındayız. Daha önce Umman’da çalıştık, Arap ülkelerine uzak değiliz. Merkezdeki iş ortamı da elbette güzeldir, ama buradaki hareket her zaman bizim daha çok hoşumuza gidiyor. Şantiye ortamını seviyorum, eşim de seviyor. Aile kampında kalıyoruz. Kamp gayet güzel. Ben Tekfen’in ortamını her bakımdan çok beğeniyorum. Burada sıcak bir ortam var. Örneğin, ilk geldiğimizde insanların bizi karşılayışı çok hoşumuza gitti. Hiç yeni gelmiş gibi hissetmedik kendimizi. Sonra doğum günümün kutlanması çok güzeldi. Biz geldikten aşağı yukarı 20 gün sonra, 24 Temmuz’da bir sürpriz parti hazırlamışlar benim için. Bir gittim, proje müdürüne kadar herkes oradaydı. Şaşırdım kaldım tabii; çok da duygulandım.

Burası diğer Ortadoğu ülkelerine göre çok daha toleranslı bir yer. Elbette Katarlı kadınların yanında çok farklı olduğunu hissediyor insan, ama rahatsız edici hiç bir durum yok. Rahatlıkla bara gidebiliyorsunuz, giyinebiliyorsunuz, normal sosyal yaşamınızı sürdürebiliyorsunuz.

■ KATAR BÖLGESİ MALİ VE İDARİ İŞLER MÜDÜRÜ AHMET BAŞAR

Katar mı? Ben bugün evleniyorum!

Dört yıl önce Ahmet Başar'ın Tekfen'le yolları ikinci kez kesişmiş:

Burada bulunuşum biraz da Tekfen'in Katar'a bakışıyla ilgili. Katar'da potansiyelin yüksek olduğunu düşünen Tekfen yönetimi, burada merkezi bir yapı kurarak mali işler, idari işler ve insan kaynaklarını daha verimli bir yapıya kavuşturmak üzere beni seçti. Bundan da mutluyum açıkçası. Ümit Bey beni çağırdığında, daha önce bahsi geçmiş olan Tataristan'a göndermek istediğini düşündüm. Bana Katar dediğinde önce dil sürçmesi olarak algıladım. Ama, "Hayır, senin Katar'a gitmeni istiyoruz," dediler. Hatta o gün, öğleden sonra evleniyordum. Dedim ki, "Ben bugün evleniyorum. Müstakbel eşime bir danışayım." Eşim de Kazakistanlı. "Erkek adam nereye gideceğini eşine mi sorar?" gibi bir cevap aldım Ümit Bey'den. Hatta o gün Paris'e gidecekti. Beni Genel Müdür Yardımcısı Özkan (Akyüz) Bey'e emanet edip, "Kontratı imzalatmadan bırakma," dedi ve gitti. Ben de bir ay sonra Katar'a geldim.

Katar'da bir Kazak

Ahmet Başar'ın Kazak asıllı eşi Raushan Başar, eş durumundan Katarlı olanlardan. Nikahtan hemen önce eşinin Katar şantiyesine istendiğini öğreniyor, ama Ahmet Bey'in endişesine rağmen vazgeçmiyor ve nikah kıyılıyor. Katar'da önce Kazakistan Büyükelçiliği'nde çalışan Raushan Hanım, Arapçayı da "kapmasıyla" bildiği dil sayısını beşe çıkarmış.

■ HIAB OPERATÖRÜ NUH BULDU

"Çocuklarımız, Tekfen'in çocukları"

1986'da Tekfen İnşaat'ta ağır vasıta şoförü olarak çalışmaya başlayan Nuh Buldu, şimdi Hiab operatörlüğü yapıyor. Nuh Bey, Tekfenli olmayı şöyle anlatıyor:

Artık aileden birisiyiz, öyle hissediyoruz. Çocuklarımız da çok alıştı bu aileye, Tekfen'in çocukları gibi oldular. Dört kız çocuğum var, biri üniversiteyi bitiriyor bu sene, diğeri Anadolu Lisesi'nde, ikisi ise evlendi. Çok şükür hepsini Tekfen sayesinde okuttuk. İki kıdem ödülü aldım, üçüncüsünü de alacağım inşallah. Sağlığım elverdiği müddetçe çalışmaya devam edeceğim. Üç yıldır buradayım ve memnunum burada olmaktan. Bizim için artık fark etmiyor.

■ GENEL FORMEN ALI DOĞAN ÖZBEK

Yurtdışında çalıştığım en iyi ülke

Genel Formen Ali Doğan Özbek'in Tekfen'le yolu 1986'da Irak Petrol Boru Hattı Projesi'nde kesişmiş ve sonrasında birçok yurtdışı şantiyesinde görev almış. Özbek, gittiği tüm ülkeler arasında kendini en rahat hissettiği yerin Katar olduğunu söylüyor:

Katar, diğer ülkelere göre çok daha özgür, yaşam standartları yüksek. Suudi Arabistan'da attığımız adıma dikkat ediyorduk, ama burası Türkiye gibi. 2005'ten beri çalıştığım ülkelerden en iyisi Katar. Tamamen şehir içerisindeyiz, odalarımızda internetimiz var, her türlü olanağımız var. Katar için yurtdışında çalıştığım en iyi ülke diyebilirim.

Barbekü partileri

Genellikle on beş günde bir, ayda bir, mühendis arkadaşlar barbekü partisi yapıyorlar. Sazlı sözlü muhabbetimiz de oluyor. Genelde perşembe akşamları mangalların tüttüğünü görebilirsiniz etrafta. İnsanlar mutlu buradaki hayattan. Genç arkadaşlar eğlenmek için genellikle şehre giderler. Bizim gibi orta yaşlılar ise kampta kalıp eğlenmeyi tercih ediyoruz daha çok. Gazinomuz var. Ben halk müziği söylüyorum, bağlama çalıyorum. Münir Nurettin Selçuk'a kadar gidiyor iş. Benim babam da Tekfen'den emekli oldu. Çok memnunum Tekfen'de çalışmaktan.

■ HAKEDİŞ ŞEFİ AHMET KOÇYİĞİT

Kazakistan soğğundan, Katar'ın sıcaklığına

Hakediş Şefi Ahmet Koçyiğit de Katar'a Kazakistan'dan geçenlerden:

Kazakistan'da -48'leri görmüştüm. Buraya gelip de sıcaklık +55 derecelere çıkınca, yaklaşık bir 100 derecelik bir iklim değişikliğine uğramış oldum. Katar denildiğinde, ilk başta bir Arap ülkesinde yaşama endişesi oldu bende. Çöl bekliyordum mesela. Gördüm ki farklı bir ülke. Biraz daha ılıman ve gayet medeni. Fazla katı değil; emirlik olmasına rağmen demokrasiye yakın bir yönetim tarzı var. Yabancılara da gayet saygılılar.

Bekârlar Zubara Kampı'nda

Biz Zubara Kampı'nda kalıyoruz bekârlar olarak. Ortam güzel. Kamp iki kısımdan oluşuyor. İşçiler tarafı ile mühendis ve formenler tarafı. Bizim bulunduğumuz kısımda herkesin dışardan girişli ayrı odaları var. Araç konusunda herhangi bir sıkıntımız yok. Bireysel araçlar da var, servis araçları da var. Cuma günümüz tatil. Diğer Türk şirketlerinde de arkadaşlarımız var. Doha'da eğlenceli bir ortam var. Katar sıcak bir ülke olduğu için AVM'lerde zaman geçirilebiliyor. Kurallara uyduğunuz sürece bu ülkede sıkıntı yaşamazsınız. Alkol satın almak için dükkânlar var. Şirket size bir yazı veriyor, o izinle alabiliyorsunuz. Kimse, "Sen bunu alamazsın" gibi bir engellemede bulunmuyor.

Otoyal diye geldik, her şeyi yapıyoruz

Biz buraya geldiğimizde gördük ki Katar Hükümeti bize sadece otoyal işi vermemiş, otoyal ve güzergâhındaki bütün işleri vermiş. Muazzam boru hatları var, pompa istasyonları, peyzaj, otoyal dışında ne varsa, 10-15 kalem değişik işi, hatta Katar Emir'inin özel telefon hattını bile biz yapıyoruz.

■ MÜHENDİSLİK İŞLERİ KOORDİNATÖRÜ ALI KARA

Katar'a gelin getirdi

North Road Projesi için Katar'a ilk gidenlerden biri olan Ali Kara'yı başlangıçta Katar'la ilgili tek düşündüren şey, evlilik planları yaptığı nişanlısı olmuş:

İnşaat Mühendisleri Odası Adana Şubesi'nde çalışıyordum ve iş teklifleri alıyordum. Tekfen Mühendislik'te çalışan bir arkadaşım, bir pozisyon için uygun olduğumu söyledi. Arkadaşım o sırada Fas'taydı. Katar'da çalışmak üzere bir mühendis istiyorlardı. Özgeçmişimi istedi, ama hemen göndermedim, çünkü eşimle evlilik planları yapıyorduk. Onunla paylaştım, "Olmaz," dedi. Eşimin babası ise, "Oğlum git, sen hanımların lafına bakma," dedi. Kayınpederim sayesinde gönderdim CV'mi. Hemen ertesi güne randevu verdiler. Mülakata girdim. Eşime bir yıl sözü verdim, ama ailecek artık Katar'da yaşıyoruz. 2010 Ağustos'tan beri Türkiye'ye gidemedik. Altı ay önce de kızım Katar'da doğdu.

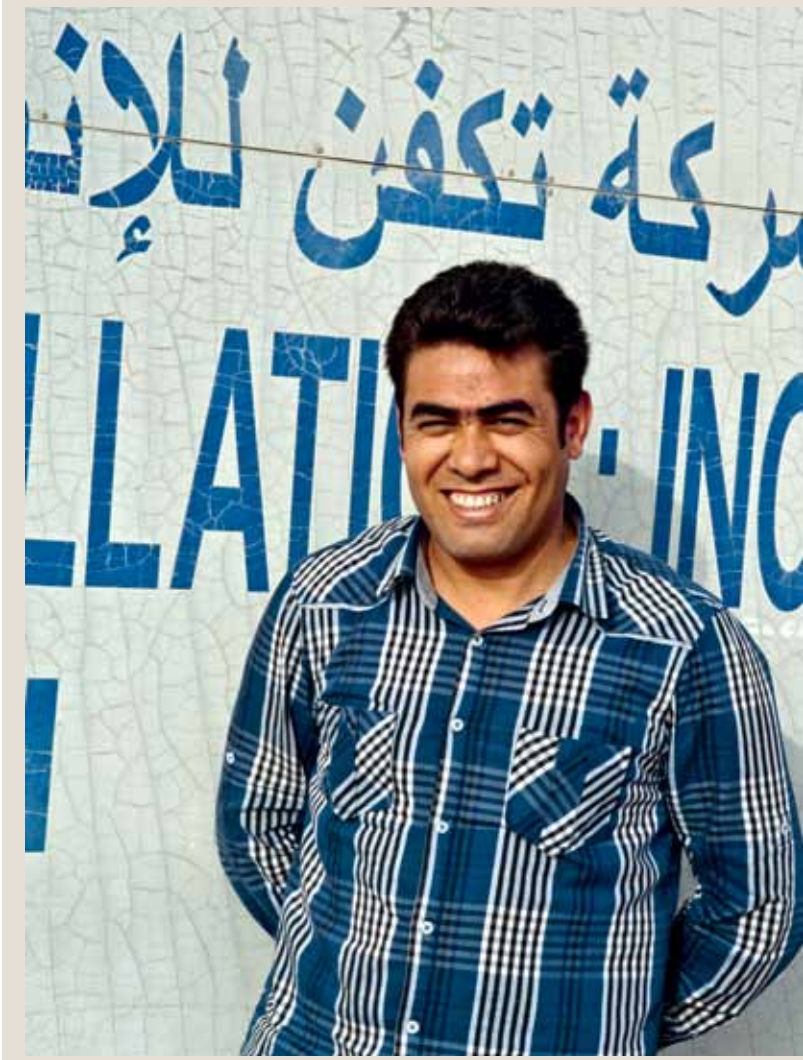
Bize duydukları güveni boşa çıkarmadık

Ali Kara, Tekfen'in Katar'daki konumunu şöyle özetliyor:

Ben Ortadoğu ve Arap ülkelerini iyi biliyorum. Tekfen burada bir marka oldu ve bütün kapıları açıyor. Karayolları İdaresi'ne ne zaman gitsem, inanılmaz derecede kıymetli bir pozisyonda olduğumuzu hissediyorum. "Bizi çok memnun ediyorsunuz, kaliteniz çok iyi, halkımızı sevindiriyorsunuz, biz sizinle çalışmak istiyoruz hep" diyorlar. İnanılmaz bir güven var. Biz de bunu boşa çıkarmadık. 48 saat eve gitmediğim zamanlar oldu. Biz şu an Katar'ın kuzeyine en hâkim şirketiz. Bu bölgede çalışan yüzlerce müteahhit var. Bizlerle çalışmaktan çok memnunar.

Ali Kara, Arapça biliyor, ancak Arapça bildiğini Katar'dakiler bilmiyor:

Proje ekiplerinin, yetkililerin arasında Arapça konuşmalar oluyor ve ne konuştuklarını net bir şekilde anlıyorum. Bugüne kadar emin olun ne yöneticilerimiz, ne şirketimiz hakkında tek bir kötü şey duymadım. Bunu gönül rahatlığıyla söyleyebilirim.

KAMP AMİRİ YUNIS KORKMAZ

Kamp gazinosunda derbi kaçmaz

Bugüne kadar çeşitli yurtdışı görevlerinde bulunan Yunis Korkmaz, Katar'da kamp amiri olarak görev yapıyor. Görevini "Kamp amiri, insanların rahat etmesini sağlar. Kaldığı odasıyla, yediği yemeğiyle insanları rahat ettirmeye çalışır. Kampın düzenini sağlar. Amacımız insanları mutlu edebilmek," şeklinde tarif eden Korkmaz, gittiği ülkeler arasında Türkiye'ye benzerliği nedeniyle en çok Azerbaycan'da güzel vakit geçirdiğini söylüyor.

Katar'da izin günlerini alışveriş merkezleri ve cafe-lerde geçirdiklerini söyleyen Korkmaz, "Nargile cafeleri de var. Gençler çoğunlukla halı saha maçlarına gidiyorlar. Gazinolarımız var. Derbi maçlarını mutlaka izleriz. Galatasaray-Fenerbahçe maçında yarımız sarı-kırmızı, yarımız da sarı-lacivert formalı olur. Ben de koyu Galatasaraylıyım," diyor.

Çokkültürlü kamp

Kamplarda herkesi kültürüne göre anlayabilecekleri gruplar halinde ayırıyoruz. Her ülkenin kendi yemeklerini yapan aşçıları var. Gazinolarımızda Türk arkadaşlar maç izler, Türk kanallarını izler, okey oynarlar. Ama Suriyeli arkadaşlar okey oynamaz mesela. Onlar da televizyon izler, kendi aralarında sohbet ederler. Bu gibi farklar nedeniyle gazinoları ayırdık ki herkes keyifle zaman geçirebilsin. Suriye, Somali, Türk, Hint gazinolarımız var. Nepalli ve Sri Lankalı arkadaşlar da genellikle Hint gazinosunda olurlar.

KAMP ELEMANI ARCAN CİMBİZ

Katar okulları çok iyi

Ercan Cımbız, 11 yıldır Katar'da çeşitli şirketlerde çalışmış. 6 yıldır da Tekfen bünyesinde çalışıyor.

Tekfen'de 6 yılım çok güzel geçti. Bu süre içinde birkaç farklı işte görev aldım. Sağlık görevlisi olarak çalıştım, kamp elemanı olarak çalıştım, şimdi de ulaşım işine bakıyorum. Ben Arabistan'da da çalıştım. Ama orada yapamadım. Yaşam tarzı bana farklı geldi. Katar'la beraber Bahreyn'den de teklif geldi, ama ben burayı seçtim. Çünkü daha önce de gelmiş ve beğenmişim Katar'ı. Seviyorum burayı, insanlarıyla da anlaşıyorum. Burada ailemle birlikte merkezde kalıyorum, kendi evimizde. Şehirde yaşamak güzel. Her şeye yakınsınız. İki çocuğum var. İkisi de erkek. Biri 5 yaşında, biri henüz 10 aylık. Büyüğü bu sene okula başlayacak. Çocuğumun gelişmesi için de burada okutmayı tercih ediyorum. Hafta sonlarını arkadaşlarımızla geçiriyoruz. Kampta, gazinoda zaman geçiriyoruz. Yorulduysak çayımızı demliyoruz. İçki konusunda da çevreye zarar vermedikten sonra kimse size karışmıyor.

■ AŞÇI SECAATTİN YAMAN VE ENVER KIRÇIÇEK

“Yemediğimiz yemeği başkasına vermeyiz”

Bütün kampı doyurmak ve yemek zevkine hitap etmek kolay değil. O nedenle kamptaki mutfakta farklı milletten çalışanların damak tadına uygun alternatif yemekler pişiyor. Onca insanı günün her saatinde doyurmak için bir fabrika gibi çalışan mutfağa girdik ve iki aşçıbaşıyla sohbet ettik.

Secaattin Yaman, “600-700 kişilik yemek yapıyoruz. Et ve tavuk ağırlıklı yemekler pişiriyoruz. Kendi yemediğin yemeği başkasına veremezsin. Her zaman bunu savunurum ben. Aşçının yapacağı şey, öncelikle kendi yemeyeceği şeyi servis yapmamasıdır. Aşçı budur,” diyor.

Enver Kırçıçek ise Kasım ayından beri çalıştığı Katar’da bulunmaktan mutlu. Kırçıçek’in tek şikâyeti, zamanının çoğunu ocak başında geçirdiği için bunaltıcı sıcaklar.

■ LODER OPERATÖRÜ DURMUŞ ALVER

Tekfen’e şiir

25 yıldır Tekfen’de çalışan Durmuş Alver, “Çok çile çektim başka yerlerde. Ne şartta olursa olsun böyle bir firmada çalışmak için bütün çabamı harcıyorum. Benim umudum, benim çocuklarımın da Tekfen’de çalışması,” diyor ve Tekfen’deki patronları ve bütün Tekfen çalışanlarına ithafen yazdığı şiirini paylaşıyor:

*Saygıdeğer Tekfen patronları
Sıvadı kolları, sardı bütün yaraları
Dünya onun hayranı
Fakirin can damarı,
Allah korusun onları*

*Tekfen adını yazdı tarihe
Kucak açtı yetime
Destan oldu dillere,
Tekfen geçti tarihe
Dünya senin peşinde*

*Sen Tekfen’sin,
İsmin gibi yükselirsin, böyle devam edersin
Çalışanı seversin
Dertlere devasın,
Tekfen sen bir destansın*

*Tekfen’e emek verenlere,
Tüm emek verenlere,
Saygıdeğer formenlere
Tekfen’i yüceltenlere büyükten küçüklere,
Saygılar herkese*

MARANGOZ MARLON XXXXX

Katar'da tek problem havalar

Filipinli Marlon XXXXX, 4 yıldır Katar'da Tekfen için çalışıyor. Katar'ı diğer Arap ülkelerine göre daha özgür bulduğunu söyleyen Marlon, "Boş günlerimde günümün yansını odamda dinlenerek geçiriyorum. Sonra da aileme para göndermek için Doha'ya gidiyorum. İzin günümde zamanımı idareli kullanmaya çalışıyorum," diyor. Marlon, evli ve dört çocuk babası, ama burada işini bitirmeden ülkesine dönmeyi düşünmüyor:

Katar güzel. Sadece havasına tahammül etmek zor gelebiliyor. Bazen soğuk, bazen sıcak. Bu zaman zaman sağlığımızı da etkiliyor. Katar ile ilgili başka bir problemim yok. Katar, bu coğrafyaya göre daha özgür.

VİNÇ OPERATÖRÜ YILMAZ ÖRTEN

Vinç operatörlüğü zor bir iş

"Babadan Tekfenli" olan Yılmaz Örtten'in rahmetli babası da yaklaşık 30 yıl Tekfen'de çalışmış; izolasyon ustalığından formenliğe yükselmiş. Yılmaz Bey ise düz işçi olarak girdiği Tekfen'de şimdi vinç operatörlüğü yapıyor. Bugüne kadar boru hatlarından konut projelerine kadar birçok şantiyede görev alan Yılmaz Örtten, Katar'da bulunmayı memnuniyetle karşılayanlardan:

Katar'da hayat güzel. Ben buradan memnunum. Arkadaşlarımız gezer tozar. Ama ben cuma günlerimi kendime ayırıyorum. Cuma günü sabah normalde işe gittiğimiz saatte, 5 gibi kalkarız. 6'ya çeyrek kala makinelerimizi çalıştırırız. Genelde öğlene kadar çalışırız. Sonra bazen arkadaşlarla bir araya gelip barbekü partisi yaparız. Sohbet eder, çayımızı içeriz. Bazen de arkadaşlar arasında yemegine okey oynarız.

MÜHENDİS ALBERTO GEONIO

Eşimle kampta basketbol oynuyoruz

Katar, 6 yıldır Tekfen'le çalışan Filipinli Alberto Geonio'nun yurtdışındaki ilk görevi:

38 yaşındayım. Geçen sene evlendim. Eşim de Filipinli. Kendisi öğretmenlik yapıyor ve şu anda hamile. Tekfen'de mühendislik yapıyorum. Proje ihtiyaçlarına göre materyallerin güvenliğini sağlamakla görevliyim. Aynı zamanda proje için gerekli ticari ve yapısal parçaları tedarik ediyorum.

Alberto Geonio ve eşi, cuma günleri bazen basketbol oynuyor, bazen de sahile gidiyor. Katar'da farklı ülkelere arkadaşlıklar kurmuşlar. En memnun oldukları şeylerden biri, kampta ailecek kendilerini güvende hissetmeleri. Türkçe öğrenmeyi denediğini söyleyen, ama hafızasını bu konuda yetersiz bulan Geonio, "İnsanların bazen Türkçe bildiğimi düşünerek Türkçe mailler atması beni sıkıntıya sokuyor. İnternetten çevirmeye çalışıyorum. Böylece anlaşıyoruz," diyor.

Kâğıthane OfisPark'ta yaşam başladı

Tekfen Emlak'a bir ödül daha

■ Fiziksel çevrenin niteliğinin iyileştirilmesine katkı sağlayan kişi ve kurumların onurlandırıldığı Türkiye'nin ilk gayrimenkul ödülü "ArkiPARC Gayrimenkul Ödülleri 2012", 29 Mart tarihinde gerçekleşen bir törenle sahiplerini buldu. ArkiPARC 2012 ödülleri, "Konut, Ofis, Otel, Alışveriş Merkezi, Alternatif Yatırımlar ve Karma Kullanım" olmak üzere toplam altı kategoride "proje" üzerinden geliştirici ve mimarına verildi. Tekfen Emlak Geliştirme, Kâğıthane OfisPark projesiyle yarışmanın "Ofis" kategorisinde büyük ödüle layık görüldü. Ödülü, Tekfen Emlak Geliştirme Genel Müdürü Ömer Egesel ile projenin mimari tasarımını yapan Emre Arolat Mimarlık adına Arkitera Mimarlık Merkezi Kurucu Ortağı Ömer Yılmaz aldı.

**ARKIPARC
'12**

ArkiPARC Gayrimenkul Ödülleri'nde, sektörün önde gelen isimlerinin oluşturduğu Seçici Kurul tarafından belirlenen 17 proje finale kaldı. Üçüncü kez verilen ödüllerde bu yıl ilk kez farklı bir yöntem izlenerek finale kalan projeler arasından birinciler, 28-29 Mart tarihleri arasında Haliç Kongre Merkezi'nde düzenlenen ArkiPARC 2012 etkinliğine katılan ziyaretçilerinin oyları sonucu belirlendi. Ziyaretçiler, Ofis kategorisinde finale kalan üç proje arasından Kâğıthane OfisPark projesini ödüle layık gördüler.

Tekfen Emlak Geliştirme tarafından İstanbul'da Kâğıthane'de inşa edilen Kâğıthane OfisPark, bölgenin mevcut dokusuna uyumlu mimarisi ve fonksiyonelliği ile öne çıkıyor. A sınıfı ofis kompleksi olarak tasarlanan proje, sunduğu geniş yaşam alanlarıyla rahat ve çağdaş bir mekânda çalışma imkânı sunuyor.

İnşaatına Ağustos 2009'da başlanan proje, Ocak 2012'de tamamlanarak satış ve kiralama faaliyetlerine başlandı. Kâğıthane OfisPark'ta, tek katta 230 m²'den 1.600 m² büyüklüğe kadar kiralanabilir alanlar bulunuyor. Ofis hayatının tüm detayları düşünülerek tasarlanan projede, ofislerin yanı sıra alışveriş, yeme-içme, ortak avlu gibi olanaklarıyla bir iş yerinden çok daha fazlasını sunan geniş sosyal yaşam alanları mevcut.

Kâğıthane OfisPark'ın güvenlik, temizlik, bakım, catering ve özel aktiviteler gibi işletmecilik hizmetleri, A sınıfı ofis işletmeciliği alanında deneyimli olan Tekfen Services tarafından veriliyor.

TOROS TARIM'DAN ÇİFTÇİLERE ARMAĞAN

Toros Tarım, Toprak Ana belgeseliyle çiftçiyi bilinçlendirmeye yönelik çabalarna bir yenisini daha ekledi. Daha önce çiftçilere ulaşmak için birçok farklı mecradan yararlanan Toros, Toprak Ana ile televizyona da uzandı.

Toprağın sesine kulak veren belgesel

“Toprak Ana”

İZ TV'nin uzun soluklu belgeseli “Sudaki İzler”in yapımcıları, Toros Tarım'la güçlerini birleştirdi ve Prof. Dr. Habil Çolakoğlu'nun danışmanlığında Türkiye'de tarım üzerine çok önemli bir belgeye imza attı. 15 ilde gerçekleştirilen çekimler sonucunda hazırlanan 8 bölümlük belgesel dizi Toprak Ana, geçtiğimiz aylarda İZ TV'de yayınlandı. Ülke çapında kimi yerel televizyonlarda gösterimi devam eden Toprak Ana, projenin koordinatörü Savaş Karakaş'a göre toprağın uzun hikâyesini anlatmaya yönelik bir ilk adım.

SUALTINDAN TOPRAĞA

Türkiye'nin en tanınmış sualtı belgeselcisi olan Savaş Karakaş, bu alanda birçok ödülün de sahibi. Halen İZ TV'de "Sudaki İzler" belgesel kuşağını hazırlayan Savaş Karakaş, Toprak Ana ile bu kez toprağa adım attı.

Toprak Ana projesi nasıl ortaya çıktı?

Savaş Karakaş: 2006 yılında İZ TV kurulduğunda, "Sudaki İzler" adında bir kuşak başlatmıştık. Halen de devam ediyor. Zaman içinde, suyun hikâyesini anlatan, deniz tarihine gönül vermiş ve bu konu etrafında belgesel hazırlayan iyi bir ekip oluştu. Bu, gerçekten çok severek yaptığımız bir iş. Diğer taraftan, benim uzun yıllardır Toros ailesiyle kurmuş olduğum ilişkide, özellikle "Bereket" toplantılarında çok güzel bir sinerji yakalamıştık. İZ TV tarafında üreten, birbirini anlayan, iyi bir dil yakalamış bir ekip; Toros tarafında da hakikaten toprağı koruma ve daha çok verim alma arzusu olunca, bir araya gelmemiz hiç de zor olmadı. Televizyon programları, hep bir yapımcının kazancı üzerine kurulur. Ama toplumun da yapılanlardan bir şey kazanması lazım. "Sudaki İzler" böyle ortaya çıkmıştı, "Toprak Ana" da böyle ortaya çıktı. Toros, çiftçilerin refahını artırmaya çalışan bir oyuncu. Çok önemli bir iş yapıyor. Onun için güçlerimizi birleştirdik ve biz de bir anlamda "sudan toprağa" geçmiş olduk. Biraz da toprağın hikâyesini, toprakla uğraşan insanların hikâyesini anlatalım dedik.

Formata nasıl karar verdiniz?

Savaş Karakaş: Burada çok önemli bir avantajımız vardı. Bereket bayi toplantılarında, bayilerden gelen sorulara Habil (Çolakoğlu) Hocamın öyle cevapları oluyordu ki, insanların doğru bildiği pek çok şeyin nasıl yanlış,

yanlış bildikleri pek çok şeyin nasıl doğru olduğunu görüyorduk. Bunun, sadece kapalı toplantılarla sınırlı kalmaması lazımdı. Daha geniş kitlelere ulaşması lazımdı. Türkiye'de tarımla uğraşan pek çok insan var. Onlara bu bilgiyi ulaştırma sorumluluğumuz var. Çünkü bunun hakikaten ülkemizin inanılmaz yararına olduğunu görüyorsunuz bir noktada. Böylece Habil Hocamız da işin içine girdi ve belgeselin temel direği oldu.

Habil Çolakoğlu: Toprak Ana dizilerindeki birinci amaç, ülkemizdeki üreticiyi bilgilendirmek. Tarımda, birim alandan alınan ürünün miktarının ve kalitesinin artırılması şart. Bizim ülkemizde 24 milyon hektar işlenebilir tarım arazisi var. Nüfusumuz ise bunun üç katı. Arazimiz artmadığına göre, erozyonla da çok büyük toprak kayıpları olduğuna, hatalı sulamalardan dolayı tuzlanmalar meydana geldiğine göre, bizim çiftçimize "iyi tarım uygulaması" dediğimiz yöntemleri öğretmemiz gerekiyor. Ana ürünü müz buğday. Gün geliyor, yurtdışından buğday ithal ediyoruz. Yani daha çok üretmemiz lazım. Verimi ise en çok artıran şey gübredir. Hangi tarım alanına giderseniz gidin, gübreli ve gübresiz tarım arasında yüzde 50 fark vardır. O zaman biz gübreyi doğru kullanmayı, ilacı doğru kullanmayı, aşırı ilaçlamadan kaçınmayı ve sertifikalı, kaliteli tohum kullanmayı, iyi toprak işlemeyi göstermek suretiyle en yüksek verimi almamız.

Sibel Göloğlu Mesçi: Toprak çok önemli bir unsur hayatımızda, ama ne yazık ki kıymet-

Kısaca "Toprak Ana"

- Toprak Ana belgeselinin, İZ TV ve 30 adet yerel kanala yönelik olmak üzere iki versiyonu yapıldı. Böylece 8 bölümden oluşan belgesel için 16 ayrı montaj üretildi.
- Bölüm içerikleri şu şekilde belirlendi:
TOPRAK ANA - 1 Bereketin Simgesi: Buğday
TOPRAK ANA - 2 Bereketin Vitamin Küpleri (Turunçgil-Meyve)
TOPRAK ANA - 3 Su ve Güneşle Gelen Bereket (Ayçiçeği-Çeltik)
TOPRAK ANA - 4 Bereketin İkiizleri (Pamuk-Mısır)
TOPRAK ANA - 5 Bereketin Saklı Yüzü (Patates)
TOPRAK ANA - 6 Karadeniz'in Bereketi (Fındık-Çay)
TOPRAK ANA - 7 Sağlıklı Yaşamın Bereketi (Sebzecilik)
TOPRAK ANA - 8 Bereketin Kara-Yeşil Gözleri (Zeytin-Bağcılık)
- Kurgu aşaması, içerik ve süreleri farklı iki farklı versiyon hazırlandığı için yaklaşık 90 günü buldu. İZ TV için yapılan bölümlerin süresi ortalama 25'er dakika, yerel kanallar için yapılan bölümlerin süresi ise 35-40 dakikaydı.
- Projenin ön araştırması ve planlanması 2 ay sürdü. Türkiye'nin farklı bölgelerinde (Antalya, Adana, Nevşehir, Edirne, Tekirdağ, Trabzon, Rize, Konya, Niğde, Bursa, Afyon, İzmir, Manisa ve Urfa) yaklaşık 60 gün/85 saat çekim yapıldı.
- Çekimlerin yanı sıra İZ TV'nin tarım görüntüleri arşivinden de geniş şekilde yararlanıldı. Filmlerde 100'e yakın müzik ve efekt kullanıldı. Filmler hava çekimleri ve grafiklerle desteklendi.
- Çekirdek ekip olarak Prof. Dr. Habil Çolakoğlu'nun liderliğinde 4 kişilik bir ekip çalıştı. Proje Koordinatörlüğünü Savaş Karakaş, Görüntü Yönetmenliğini Serdar Sönmez, Kurgu Yönetmenliğini Sibel Göloğlu Mesçi ve Yapım Sorumluluğunu Banu Acar üstlendi. Kameraman, metin yazarları, grafiker, ses teknikeri ve yayın planlamacılarla birlikte toplamda 12 kişilik bir ekip görev aldı. Tüm metinler Savaş Karakaş tarafından finalize edilerek seslendirildi.

ti bilinmiyor. Herkes bilgisayarının başında çalışıyor, bütün ilişkiler neredeyse bilgisayara bağlanmış durumda. Ama kanal olarak da, ekip olarak da biz, bunu reddeden bir yapıdayız. Tabii ki teknolojinin nimetlerinden faydalanıyoruz, ama hayatın merkezi teknoloji olamaz. Olmamalı, çünkü teknolojiyle karnımızı doyuramayız. Önemli bir sosyal sorumluluk olarak görüyoruz bunu. Aslında yayıncılık da öyle bir şey bence. Her ne kadar ulusal yayın yapan bir sürü kanal bunun sorumluluğunu taşımasa da! Eğer bir şeyler yayınlıyorsanız, insanlara biraz da bir şeyler öğretmeniz lazım, ufuk açmanız lazım. Biz bu bakışla yola çıktık. Bizim kendimiz için de çok önemliydi bu proje. Film yapmak, belgesel yapmak meraktan geliyor. Önce siz merak edeceksiniz. Öğreneceksiniz ve öğretmeye çalışacaksınız.

Tarımda sabitleşmiş bazı fikirleri değiştirmek kolay değil.

Sibel Göloğlu Mesçi: Doğru. Çiftçi bu işin odağında, ama birçoğu atadan, dededen nasıl gördüyse öyle yaşıyor. O yüzden uzun bir ön çalışma yaptık. Bu çok önemliydi, çünkü neyi, nasıl vereceğiniz çok önemli. İnsanları yakalamanız gerekiyor. Bunu biraz da müziklerimizle, görüntülerimizle yapmaya çalıştık. Biraz tarladaki, bahçedeki çoluk çocukla, göz hizasında olmaya çalıştık ki dikkatlerini çekebilelim.

Habil Çolakoğlu: Çiftçiye olabildiğince doğrudan bilgi vermeye gayret ettik. Mesela bitkiler, vitamin ya da element noksanlıklarını yapraklarında gösterirler. Bitkilerin o böl-

gelerini çekerek, sorunu doğrudan çiftçiyle paylaştık. Ben kameraman Serdar Bey'e çok teşekkür ediyorum. Gerçekten bu tür çekimleri çok güzel yaptı. Bu çok önemliydi, çünkü yirmi defa söylenen üreticinin bir kulağından girip diğerinden çıkar. Ama bir kez gözüyle gördüğü zaman iş biter.

Çekimler ne kadar sürdü?

Sibel Göloğlu Mesçi: Nisanda başladı toplantılarımız. Mayıs sonrası da çekimler başladı ve kasıma kadar sürdü. Ama sadece bu süreyle sınırlı kalmadık, çünkü daha önce yaptığımız çekimlerden kalan ciddi bir arşivimiz vardı. Onlardan kullandığımız görüntüler de oldu. Normalde, "Biz sekiz ayda sekiz bölüm bitirdik," deseniz, kimse inanmaz. Çünkü böyle bir şey mümkün değil aslında. Peki biz nasıl yaptık? Biraz Habil Hocamın yardımları, biraz da bizim ön çalışmamız sayesinde.

Habil Çolakoğlu: Ülkemiz o kadar farklı iklim şartlarına sahip ki bir yerde hasat varken, başka bir yerde o bitkide daha çiçeklenme dönemi olabiliyor. Buğday buğdaydır, ama Konya'da buğdayı ağustosun 15'inde ekersin, Kars'ta nisanın başında. Bunları bilmemiz, bizim daha kısa sürede, birkaç yıllık bir çalışmayı yapabilmemizi sağladı.

Çekimlerin nerelerde yapılacağına nasıl karar verildi? Bunun için nasıl bir çalışma yaptınız?

Sibel Göloğlu Mesçi: Ürün bazlı yola çıktık öncelikle. Planlamayı o şekilde yaptık. Hangi ürünleri ön plana çıkarıp, hangisinin üzerinden gidilmesi gerektiğini belirledik ve programımızı ona göre oluşturduk. Çünkü her bir ürün için ayrı bir çalışma gerekiyordu.

Savaş Karakaş: Bazı ürünleri iki-üç farklı bölgede büyüteç altına aldık. İlk başta projeyi bölgesel bazda yapalım, her bölgeyi kendi içinde inceleyelim demiştik. Fakat her bölgede, aynı ürün için farklı sıkıntılar yaşanabiliyor. O yüzden bölgeye değil, ürüne odaklanmayı seçtik.

Banu Acar: Çekimlerin organizasyonunu Habil Hocamızla beraber yapıyorduk. Sabah 3'te, 4'te kalkmış oluyorduk ve en erken uçuş hangisiyse, onunla gidiyorduk. Doğrudan tarlaya götürüyorlardı bizi. Akşama kadar da tarlada çalışıyorduk.

Hakan Sayar: Tarımda organize olmak diğer sektörlerde organize olmaya benzemiyor. İnanılmaz zor! Örneğin çiftçiyle anlaşıyorsun, "Üç gün sonra hasat yapacağız," diyorsun. Çiftçi, üç gün sonra bir yağış beklentisi olacağını görünce, sana sormadan bir gün önceye alıyor hasadı. Sen gittiğinde hasadın büyük bir kısmı tamamlanmış oluyor. Senin ideal çekim ortamın da bir anda orta-

dan kalkmış oluyor. Yeni arazi bulacaksın, yeni biriyle anlaşacaksın. Çok zor. Ben kendi adıma konuşayım, Habil Hocamın yaptığı bu organizasyonu, bu düzende yapamam. Herkesi çok iyi tanıyor olmasının yanında, çok iyi uyum sağlayan bir ekiple birlikte hareket ederek başardı bu işi.

Savaş Karakaş: Bu iş belki bir sene içinde konuşuldu, imzalandı ve teslim edildi, ama aslında bir senelik bir iş değil. Hocamın elli senelik birikimini koymasına çok önemliydi. Bizim de ekip olarak altı senedir Türkiye'de gitmediğimiz yer kalmadı. Her şeye sıfırdan başlayalım denseseydi, açıkçası ben cesaret edemezdim.

Habil Çolakoğlu: Kişisel kanaatimi söyleyeyim; sekiz ayı aşkın süreyle canla başla, hepimiz birlikte görev aldık. Gün geldi sabah ezanından önce yola çıktık, gün geldi gece yarısına kadar tarlalarda çalıştık.

Bu kadar geniş alana yayılan bir çalışmada lojistik organizasyon ve desteği nasıl sağladınız?

Habil Çolakoğlu: Gerçekten de sekiz bölüm için on beş farklı yer gezmişiz. Kimin çiftliğine gidelim, kimin tarlasına gidelim noktasında bayilerin çok büyük yardımı oldu. Eksik olmasınlar, bayilere teşekkür ediyorum. Ekibimize yemek masrafı bile yaptırmadılar. Tabii bunun yanında diyelim ki şeftali hasadı yapıyoruz, kasa kasa şeftali geliyor. Kiraz zamanı yine kasalarla kiraz veriyorlar. Bir kısmını alamadık tabii.

Hakan Sayar: Her noktada gönüllü katkılarını esirgemeyen bayilerimiz oldu. Hatta haberi olmayan bayiler, daha sonra serzenişte bulundular, "Niye biz de katkıda bulunamadık?" diye. Biz de aslında bütün bayilerimizi çalışmanın içine katmak isterdik, ama bu tabii ki mümkün olamadı. Yine bu vesileyle, bizzat Toros çalışanlarının da desteğini zikretmeden geçmemek lazım. Çalışmalarımız sırasında birçok kişiden bire bir destek aldık.

Önemli bir sorunla karşılaştınız mı?

Habil Çolakoğlu: En büyük problemi hasatlarda yaşadık. Diyelim ki sizin 500 dekarlık bir mısır tarlanız var. Ama mısır hasat makineniz veya biçerdöveriniz yok. Mecburen dışarıdan kiralyorsunuz. O da dekar başına ücret alıyor. Biz ne yapıyoruz? "Dur!" diyoruz, makine duruyor. "Git!" diyoruz, gidiyor. Siz o makineyi, biçerdöveri kullanan kişi olun; patronunuza karşı sorumlusunuz. Günde 100 dönüm hasat edeceğinize, 20 dönümde kalacağız. Bu tabii bazı sıkıntılara yol açtı.

Savaş Karakaş: Üretim yapan insanlar çok yoruluyorlar, ama onları takip etmek, onların neler yaşadığını filme almak da hakika-

ten en az onun kadar zor. Biz, çalışma süresince, onların yaşadıkları zorlukları, sıkıntıları, bire bir onlarla birlikte yaşadık. Bazen bir yağmur, bir sel macera gibi geliyor insana. Ama böyle şeyler, üretici için hiç şaka değil. Antalya'da dolu yüzünden seracıların başına gelenleri yerinde gördüğümüz zaman, o görüntüler hepimizin aklında farklı bir şekilde kaldı. Bu tür doğa olayları, bazı çekimlerimizi de olumsuz etkiledi. Mesela, Tarla Günleri'nde "SOS" diye bir mesaj geldi. Meğer her yanı su basmış.

Sibel Göloğlu Mesçi: Adana Tarla Günleri'ne biz bir gün önceden gittik. Önce her şey yolunda. Bir de o kadar büyük, o kadar güzel bir organizasyon olduğunu hiç tahmin edememişiz. Biz de heyecan içindeyiz. Ama sabah dendi ki "Tarla tamamen su altında. Araç girişi mümkün değil." Ana yoldan bir yerden tarlaların arasına sapılıp, oradan çekim yapacağımız yere geçilecek. Koca bir tarlayı geçip fuar alanına ulaşmamız lazım, ama dize kadar su var. Yol felç, kimse tarım alanına inemiyor. Yolda bırakmışlar araçları, geçemiyorsunuz da. En sonunda bir pika-ba bindik. Arkadaş dedi ki "Ben geçerim bu yolu." Herkes bize bakıyor, ne yapıyor bunlar diye. Rampadan tarlaya indik ve çok ilginçti, arkadaş hiç durmadan, tam tersine hep çok gaz verip zikzaklar çize çize kendini hizaladı. Traktörler bekliyor arkamızda, bakalım nerede çakılacaklar diye. Ama biz kapıya kadar gitmeyi başardık. Neyse ki sonra hava da açtı.

Banu Acar: Benim gözlemlerime göre tarımın en zor ve güç yapıldığı bölgeler Adana ve Ceyhan. Ceyhan'a pamuk hasatı için gittiğimizde Ekim ayıydı ve hava sıcaklığı 30 dereceydi. Türk kadınının ne kadar çalışkan olduğunu bu projede bir kez daha görmüş olduk.

Film çalışmalarını süresince inanılmaz manzaralarla karşılaştık. Tarım kesiminin yaşadığı zorlukları birebir izleme imkânımız oldu. Mesela tarlada bir tane hanım geldi, sırtında bir bebek. Güneşin altında! Elinde iki-üç tane kova, su almaya gidiyor. Asıl işi çapacılık. "Kaç aylık?" dedim. "İki buçuk aylık," dedi. Dedim ki "Kimse bir hediye taktı mı?" "Yok!" Kunduğun içine 50 lira taktım. O genç kadının gözündeki ışıltamayı göreceksiniz.

Tarlada, bağda, bahçede çalışan kadın sayımız, erkeklere oranla çok daha fazlaydı. Kadınlar çalışırken çocuklar da bir tarafta oyun oynayarak annelerinin işlerinin bitmesini bekliyorlardı. Hiç okula gitmemiş birçok çocuk olduğunu görmek benim içimi acıttı.

Ülkeyi karış karış gezerken, eminim ki çok ke-yif aldığınız şeyler de olmuştur.

Habil Çolakoğlu: En güzel görüntüyü çay hasadında yaşadık. Rizeli kadınlar çay hasat ediyorlar. Banu kızımızı beğendiler, başına bir şey geçirdiler. O da başladı hasat yapmaya. Fakat tersten yapıyor. "Olmaz," dediler, "Böyle yapacaksın." Yarım saat falan uğraştı, tabii kolları ko-ptu.

Banu Acar: Kadınlar uzun kollu giysilerle çalışıyorlar. Tabii yaz olduğu için biz kısa kollular giymişiz. Ben de diyorum ki "Allah Allah! Bu sıcakta niye böyle giyniyorlar?" Meğer bir sebebi varmış. Çayların arasına girince kaşınmak ne kelime, bir hafta kabardım, her tarafım kızardı. Küçük küçük sinekler var. Isırmadık yer bırakmamışlar. Ama Sibel ve ben bağda, bahçede yetişmiş insanlarız. Mesela, bizim bahçemiz vardı. Babamla ekerdik, biçerdik, ağaçlık nasıl olur, meyveler nasıl toplanır, hepsini biliyordum. Sibel de öyle. Köyü İstanbul'da olduğu için o da bahçe işlerine yatkın. Onun için çok severek çalıştık.

Toprak Ana projesinin devamı niteliğinde çalışmalar yapmayı planlıyor musunuz?

Hakan Sayar: Hocam bazen bazı yeni fikirler üretiyor, geliyor, konuşuyoruz nasıl yaparız diye. Toprak Ana'nın etkisini yavaş yavaş yitirdiği bir dönemde, yeni bir projeyi daha devreye sokmak ve sürekliliği sağlamak istiyoruz. Bunu konuşurken, şunu da

TARIMCILARLA İÇ İÇE

Toprak Ana belgeselinin çekimleri süresince, çekim ekibi birçok yerde halkla iç içe geçti. Habil Hoca köy eğlencesinde oyun becerilerini sergilerken (altta), Banu Acar da çay hasadında Rizeli kadınlara eşlik etti (solda).

atlamamak lazım; projenin başlangıcında Savaş Bey'in bilgisi, Habil Hoca'nın fikirleri bir yana, bu işin finanse edilebilmesi açısından yönetimin böyle bir çalışmaya istekli olması ve onay vermesi de çok önemliydi. Esin (Mete) Hanım'la proje hakkında görüşmek üzere hep beraber bir gün randevu alıp gittiğimizde, Esin Hanım hemen, "Bu projede olmalıyız," dedi. Yere sağlam basan bir projeye, kendimizi doğru ifade ettiğimiz ölçüde yönetimin ciddi desteği olduğunu görüyoruz. Bundan sonra üreteceğimiz çalışmalarda da aynı yolu izleyeceğiz. Yine bu ekiple, çok daha farklı projeler gerçekleştirilebilir.

Savaş Karakaş: Bu proje bize inanılmaz bir motivasyon sağladı. Her zaman, "Nasıl yap-

cağız, yöneticileri nasıl ikna edeceğiz?" diye uğraşırken bu kez tam tersine, yönetimi resmen arkamızda bir itici güç olarak hissettik. Hepimiz için güzel bir deneyimdi esasında. Sonunun da böyle iyi olması, yani memnun olunması çok güzel. Ben bunu bir başlangıç olarak görüyorum esasen. Bu çalışmayı tamamlayacak yeni fikirlere her zaman açığız.

Televizyonda izleyemeyenler filmlere internette de ulaşabilecekler mi?

Hakan Sayar: Bu konuda hazırlığımızı yaptık. Web sitemize filmlerimizi yerleştireceğiz. Ayrıca YouTube'da da paylaşmayı düşünüyoruz filmlerin belirli bölümlerini. Ama bu uzun bir yayın; 35-40 dakika arasında her bö-

lüm. Bunu nasıl yapacağımıza bakacağız. Ayrıca filmi edinmek isteyenler bize başvurdukları takdirde, onlara da mutlaka ulaştıracacağız.

Savaş Karakaş: Bu vesileyle şunu da söylemek istiyorum. Buradaki ortak çabanın üzerine kendisi de bir şeyler koymak isteyen, filmi yayınlamak amacıyla katkı sağlamak isteyen herkes bence Toros'la temasa geçmeli. Çünkü biz önemli bir amaç için yola çıktık. Burada herkesin katkısı çok önemli.

Toprak Ana belgeselini edinmek ya da projeye katkı sağlamak isteyenler ebru.asal@toros.com.tr adresine mesaj gönderebilirler.

“Tarım bizim sorumluluğumuz”

Toros Tarım CEO'su Esin Mete'ye göre gübre işini sadece bir sanayi olarak görmek son derece yanlış. Gübre üreticileri, tarımın tüm boyutlarını bilmek ve sahiplenmek zorunda. Çünkü gübre, tüm dünyada artan gıda ihtiyacı ve kısıtlı tarım alanlarının yol açtığı ikilemi çözecek en önemli araç. Esin Mete, Toros Tarım olarak faaliyetlerinin sosyal boyutunu ve Toros'un tarımı destekleme yönündeki misyonunu bizler için anlattı.

Toros, tarımsal girdi sağlayan bir firma olduğundan, faaliyetlerinin sosyal bir yönü de var. Verimliliği, dolayısıyla tarımsal üretimi artırmak, hem çiftçiye hem de ülke ekonomisine ciddi katkı sağlıyor. Yaptığınız işi bu yönüyle bize değerlendirir misiniz?

Doğrusu biz gübre sektörüne girdiğimiz zaman işin tarımsal boyutunu pek düşünmemiştik. İşe bir sanayici olarak girmiştik. Ama her işte bir dönüm noktası olabiliyor. Erhan (Öner) Bey'le Pekin'de bir yiyecek konferansına gitmiştik, 1994-95 senelerinde. Bu konferansı bir gübre şirketi düzenlemişti. Bir gübre üreticisinin, buğday fiyatı, iyi tarım gibi konuların konuşulduğu, ismi “Food Conference” olan bir etkinlik düzenlemesi beni düşündürdü. İlk defa orada fark ettim ki gübre işi sadece bir sanayi işi değil. Gübre, aynı zamanda tarımla, dünya nüfusunun beslenmesiyle çok ilintili bir konu. Ben ilk kez o konferansta bunun ayırda vardım. Ondan sonra biz de bu konuyu çok daha kapsamlı bir şekilde ele almaya başladık. Satış programlarımızı düzenlerken dahi, “Buğday fiyatı ne olacak, Türkiye’de ne kadar buğday üretilecek, iklim koşulları ne olacak, verilen desteklemeler nedir, çiftçinin geliri nasıl?” gibi soruları kendimize sormaya başladık. Yani sanayiciliğimize, çiftçi ayağını da katmaya başladık. Anladık ki gübre sadece “Yap gitsin!” olayı değil. Bunun bir de tarım ayağı var ki biz onunla da çok ilintiliyiz. Buğdaysa buğday, narenciyeyse narenciye, biz tarım sektöründeki ekonomik şartları, çiftçinin yaşantısını bilmeliyiz. Bizi hâlâ diğer gübre fabrikalarından ayıran en önemli özelliğimiz budur.

Burada temel konu sanırım çiftçinin gelir ve refah düzeyini artırmak.

Bizim çabalarımız hep bu yönde oldu. Biz çiftçiye daha iyi girdi vermeliyiz ki çiftçi daha iyi tarım yapsın. Daha iyi tarım yaptıkça daha iyi para kazansın. O kazandıkça muhakkak ki gelip daha fazla gübre alacaktır. Gübrenin hepsini bizden almıyor elbette. Ama biz pazarın yüzde 35'ine sahipsek, fazladan satılan 1 tonun 350 kilosunu bizden alacak. Bunu sağlamanın en önemli yolu eğitim. O yüzden ulaşabildiğimiz herkesi eğitmeye çalıştık. Demedik ki sadece kendi müşterilerimizi eğitelim. Biz bütün çiftçilere açtık kanallarımızı. Onun için yaygın eğitimler yapmaya başladık. Böylece insana, çiftçinin yaşam koşullarını iyileştirmeye, daha iyi ürün yetiştirilmesine ve her şeyden önce Türkiye topraklarının daha verimli kullanılmasına hizmet etmek istedik. Aynı bakışla gübre dışında yan alanlara da girdik. Çiftçi, buğday tohumundan daha iyi verim elde etsin, sağlıklı fide kullanarak 1 metrekareden daha fazla ürün elde etsin diye tohum ve

fide işlerine girdik. Tabii tüm bunları önce biz öğrendik. Bu epey mesaimizi aldı. Sanayiciliğimiz devam ederken, bir yandan da çiftçinin dertli olduğu alanlara eğilerek Toros markasını güçlendirdik.

Aslında bu bakış şirketin ilk günlerine kadar uzanmıyor mu? Örneğin ücretsiz toprak analizi, en başından beri verilen bir hizmet.

Tabii. İlk günden beri toprak analizleri yaptık. Türkiye çok şanslı, dört mevsimi yaşayan, verimli toprakları olan bir ülke. Ancak toprakları verimli kullanılmıyor. Bu bence çok büyük bir eksiklik. Ben IFA'daki (Uluslararası Gübre Birliği) çalışmalarından da biliyorum ki dünyada ekilebilir arazi artık artmıyor. Peki 2025 yılında dünya nüfusu 9 milyar olunca, bu kadar insan nasıl beslenecek? Yani daha fazla gübre kullanmadığın takdirde, daha fazla ürün almanın bir yolu yok. Tabii tüm bunlar Türkiye için de geçerli. Tarım bilinçli yapılır ve yeteri miktarda gübre kullanılırsa, Türkiye tarımsal gıda bakımından kendi kendine yeteceği gibi dışarı bile ürün satabilir. Yapılacak şey, Türkiye'deki gübre kullanımını dünya ortalamasının üstüne çıkarmak. Ben bu sektöre girdim gireli Türkiye hep 5 milyon ton gübre kullanıyor. Bir yıl biraz artıyor, ertesi yıl azalıyor. Oysa gübreyi gerektiği kadar kullansan, eskiden 700 kilo buğday alırken şimdi 1.200 kilo alacaksın.

Bu noktada devlete de bazı görevler düşüyor mu? Bir yandan da Türkiye’de devletin tarımı yeterince desteklemediğine ilişkin genel bir kanı var.

Tarımsal üretim iklim şartlarına çok bağlı olduğu için, tarım dünyanın her memleketinde desteklenir. Çünkü herkesin bir stok seviyesi olması lazım. Bu bir açlık-kıtlık meselesi. Çok hayati bir konu. Bugün

Ben şahsen her gübre şirketinin muhakkak tarımla ilgili olması gerektiğine inanıyorum. Birçok firma bunu sadece bir sanayi işi olarak görüyor. Ama biz öyle görmüyoruz, görmemeliyiz de. Tarım, insanlığın en hayati konusu.

bütün dünyaya baktığımız zaman stok seviyeleri çok düşük. Allah korusun bir kuraklık olsa, dünyayı besleyecek ancak 15 günlük stok var. Yani 16. günde, 17. günde açlık başlaması kaçınılmaz. Onun için tarım desteklenmeli. Kendi haline bırakılacak bir şey değil. Bence tarım bir memleketin bel kemiği. Tarım iyi olunca genellikle sanayi de iyi oluyor. Bugün pamuğunuzun kendiniz yetiştirebilirseniz daha iyi olursunuz, mısırınızı kendiniz yetiştirirseniz daha iyi olursunuz, buğdayınızla çok daha etkin olabilirsiniz. O nedenle tarımda devlet desteği çok önemli.

Toros olarak devletle hangi konularda işbirliği yapıyorsunuz?

Bizim tarımı destekleme yönünde yapabileceğimiz şey, Türkiye'deki gübre tüketimini artırmak. Mesela son bayi toplantımızda ben şöyle bir öneride bulundum. Her bayi, her sene bir çiftçiyi ele alsın ve onu daha çok gübre kullanmaya teşvik etsin. Ve bunlar örnek çiftçiler olsun. Yıllar içinde bunların sayısı katlanarak artsın. Bunun ilk neticesini bu sene alacağız. 800 bayimiz var. Belki hepsi buna uymayacaktır, ama maya tutarsa bu projeyi devam ettirmeyi düşünüyoruz. İkinci olarak, Tarım Bakanlığı'na gittik ve dedik ki "Biz Türkiye'de gübre kullanımını artırmak için bazı projeler yapıyoruz. Bunda sizin Tarım İl Müdürlükleri'nin desteği lazım." Çünkü Tarım İl Müdürlükleri'nde gübre kullanım miktarları yazıyor. Ayrıca çiftçiye, "Şu kadar gübre kullan" deniyor. Dolayısıyla önce Tarım İl Müdürlükleri'ndeki perso-

nele gübre gerçeğini anlatmamız lazım. Şimdi bir toplantı yapacağız Ceyhan'da. Tarım Bakanlığı'nın izniyle Tarım İl Müdürleri gelecek oraya. Orada Habil Hocamız birkaç günlük bir seminer verecek. Böylece 100 kilo gübre kullanılması gereken yerde Tarım İl Müdürlüğü 50 kilo diyorsa bunu düzeltmeye çalışacağız.

Toros'un tarım sektörüne bakışını ve katkılarını en iyi gösteren örneklerden biri de çinkolu gübre. Dünyada ilk kez Toros'un ön ayak olduğu bu girişimin bugün uluslararası ölçekte model alınması gurur verici.

Onu anlatmaktan hiçbir zaman yorulmayacağım ben. Çinkolu gübrenin başlangıç noktası Toros. Sonra dünya çapında ses getirdi. Bu çok önemli bir şey. Mesela, iki defa FAO'nun (Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü) toplantısına katıldım. İkisi de çinkolu gübrelerin katkısı üzerineydi. Dünya Çinko Birliği (The International Zinc Association - IAZ), hâlâ bizim torbalarımızın fotoğrafını kullanıyor dünyada. Sonunda şaka olsun diye dedik ki "Para istiyoruz artık sizden, devamlı torbamızı kullanıyorsunuz." Onlar da bana devamlı diyor ki "Şuradaki konferansta anlat, buradaki konferansta anlat." Dünyada çinko eksikliği olan yerler belli. Hindistan, Pakistan, Bangladeş, vb. Buralarda Toros'un hikâyesi herkese örnek oldu. Her uluslararası toplantıda en az bir iki kişi, "Çinkoyu toprağa nasıl verdiniz, bunu anlatır mısınız?" diye yanıma geliyor. Sabancı Üniversitesi'nde Prof. Dr. İsmail Çakmak, yılın bilim adamı seçildi bu alandaki çalışmalarıyla. Aslında çinkonun topraktaki olumlu etkisi daha önce de biliniyordu dünyada, ama bunu içine alacak bir gübre yapmayı hiçbir şirket kabul etmemiş. Bizim farkımız, bunu görüp üretilir hale getirmemiz. Bizim o zaman DAP üretimimiz yoktu. DAP'a alternatif olur, çiftçinin alabileceği, DAP'tan daha ucuz ama DAP kadar etkili olabilir diye düşündük. Dedik ki "Biz bunu yapalım, nasıl olsa 2-3 sene sonra herkes takip eder bizi." İlk üretimimiz 2.300 tondur. Otobüslere binip, bayileri de alıp, tarla tarla gezdirdik İç Anadolu'da. Farkı bir sürü yerde görünce hep beraber ikna oldular. Sonra üretim birkaç yıl içinde 40 bin tona, bugün ise 400 bin tona çıktı. Tabii çinkolu gübre kadar çiftçinin gözüne hitap eden başka bir katkı maddesi yok. Ürüne etkisini gözünüyle gördüğü için talep sürekli artıyor. Mesela selenyum da insan sağlığı için

Bugün bütün dünyaya baktığımız zaman stok seviyeleri çok düşük. Allah korusun bir kuraklık olsa, dünyayı besleyecek ancak 15 günlük stok var. Yani 16. günde, 17. günde açlık başlaması kaçınılmaz. Onun için tarım desteklenmeli.

çok önemli. Bu nedenle çinkolu gübre gibi selenyumlu gübre üretmeyi de değerlendirdik. Ancak selenyum katkısı bitkide çinko gibi gözle görülür bir fark yaratmadığı için satış şansı hemen hiç yok.

Gübre, tarımsal verimliliği artıran girdilerden sadece biri. Diğer unsurlar için neler söyleyebilirsiniz?

Örneğin tohum, önemli bir başka girdi. Bizdeki problemlerden bir tanesi, buğday kendinden döllen bir ürün olduğundan, çiftçinin beş sene aynı tohumu kullanması. Tohum sonunda öyle hale geliyor ki onunla ne makarna yapabilirsin ne ekmek. Sadece hayvan yemi oluyor. Onun için dışarıdan, protein miktarı yüksek buğday ithal ediliyor. Bunu önlemek için, şimdi sertifikalı tohum kullanıyorsan devlet teşvik veriyor. Eskiden ne üretirsen üret, devlet alıyordu. Bu senenin başında Tarım Bakanlığı, içindeki protein miktarına göre fiyat açıkladı. “Ben artık stoklarım ne olduğu belirsiz, kalitesiz şeyleri koymayacağım,” dedi. Bana göre çok da doğru bir şey yaptı. Bu şimdi yavaş yavaş gelişecek. Herkes sertifikalı tohum kullanmaya başlayacak. Biz de sertifikalı tohum alanında yıllardır çalışıyoruz.

Bir de çiftçi dostu uygulamalarınız var. Örneğin, Karadeniz Bölgesi’nde kadınlara yönelik 25 kiloluk özel torba yapmak gibi. Bundan biraz bahseder misiniz?

Türkiye’de gübre ambalajında kullanılan bütün torba ünitelerinin ağız 50 kiloya göredir. 25 kilo yapabilmek için epeyce bir süreç gerekiyor arka planda. Ama bize gelen şikâyetlerden biri şuydu: Bilhassa Karadeniz Bölgesi’nde tarımda daha çok kadınlar çalıştığı için, 50 kiloluk torbayı taşımakta çok zorlanıyorlar. Arazi de engebeli. Kadınların çoğu bel hastası gübre torbalarını taşımaktan. 50 kilo az bir şey değil. Biz de dedik ki bu ihtiyaca cevap verelim ve 25 kiloluk torba yapalım. Şimdi tabii çok daha iyi oldu.

Son yıllarda Toros’ta kadın çiftçilere bir yönelme var. Örneğin kadınlara yönelik eğitim faaliyetlerine ağırlık veriliyor. Bunun nedeni nedir?

Kadın artık bizim odak noktalarımızdan biri. Kadın çiftçi dediğimiz zaman sadece toprak işçisini kastetmiyoruz. Biz kadın çiftçi deyince

Ruslarda bir atasözü vardır, “Erkek baştır, ama kadın boyundur. Boyun dönmedi mi, baş da dönmez,” diye. Bu tüm dünyada geçerli bir durum. Kadın unsuru tarımda çok önemli. O nedenle kadın çiftçiler bizim odak noktalarımızdan biri.

bahçede bizzat çalışacak, biraz yönetici insanlar yetiştirmeyi amaçlıyoruz. Onlara daha iyi tarım öğretmeye çalışıyoruz. Bu benim yine IFA’dan esinlendiğim bir şey. IFA tarafından “Farming First” diye bir platform yaratıldı, “Tarımın Kadın Yüzü” sloganıyla. Çünkü tarlalarda daha çok kadın çalışıyor. Hindistan’a da gitsen, Afrika’ya da, Malezya’ya da, bütün dünyada tarımı yüklenen kadın. O nedenle kadınları eğitmek tarıma daha çok katkı sağlayacaktır düşüncesinden çıktı bu hareket. Kadınlar yapı olarak da öğrenmeye daha yatkın. Örneğin ben İzmir’e gittiğimde, bir anneanneyle kız torun geldi. Anneanne diyor ki “Duydun mu bunu, not ettin mi bunu?” Yazması yok, ama dört kulak dinliyor. İlginç bir şekilde, kadınların tanımlamaları da çok daha iyi erkekten. Örneğin kadınlar, “Yaprağın şurasında sarı gördüm, burasında şöyle bir şey var” gibi şeyleri çok daha iyi tarif edebiliyor.

Son olarak biraz da su konusundaki çalışmalarınıza değinebilir miyiz?

Tabii tarım için su da çok önemli. Su, gübreyle de doğrudan ilintili bir konu, çünkü su olmayınca gübre de kullanılmıyor. Su olmadığında gübre erimiyor çünkü. Onun için “Tarım’da Suyun Önemi” diye IFA’da bir çalışma başlattık. Bir kitap hazırlanıyor şimdi, profesörlerin kaleminden. Amacımız tarıma yönelik suyun toplanması ve doğru bir şekilde kullanılması gibi konularda çiftçileri bilgilendirmek. Türkiye’de, özellikle de Ege Üniversitesi’nde su üzerine çok iyi çalışmalar var. Benim amaçlarımdan biri de, Türkiye’deki profesörleri konferans gibi etkinliklerle uluslararası platforma taşımak.

**Tekfen Filarmoni, baharı
Gülsin Onay ile karşıladı**

Bahara merhaba

■ Üç denizin sesi Tekfen Filarmoni Orkestrası, bahar konserleri kapsamında bu yıl devlet sanatçısı ve usta piyanist Gülsin Onay'ı ağırladı. Daimi şef Saim Akçıl'ın yönettiği konser, 10 Nisan 2012 gecesi İş Sanat Kültür Merkezi'nde gerçekleştirildi. Konserde, Gülsin Onay Tekfen Filarmoni ile Edvard Grieg'in Piyano Konçertosu'nu yorumlarken, orkestra Mikhail Glinka'nın Ruslan ve Ludmila Uvertürü ile Johannes Brahms'ın 3 No'lu Senfonisi'ni seslendirdi.

“Anadilim piyano; paylaşmak beni mutlu ediyor ve bunu en iyi piyanoyla yapıyorum.”

Piyano eğitimine üç buçuk yaşında başlayan Gülsin Onay, Üstün Yetenekli Çocuklar Kanunu kapsamında Paris Konservatuvarı'nda eğitim gördü. 1987 yılında Devlet Sanatçısı olan sanatçı, 1988 yılında Boğaziçi ve 2007 yılında Hacettepe Üniversiteleri tarafından Fahri Doktora ile onurlandırıldı. Yurtiçinde ve dışında pek çok yardım konseri veren Gülsin Onay, 2003 yılında UNICEF Türkiye Millî Komitesi tarafından “İyi Niyet Elçisi” seçildi. Sanatçıya ayrıca Seveda-Cenap And Müzik Vakfı tarafından 2007 Onur Ödülü Altın Madalyası ve Donizetti 2011 Klasik Müzik Ödülleri Yılın Piyanisti ödülü verildi.

Gülsin Onay'ın uluslararası müzik kariyeri Arjantin'den Japonya'ya uzanan bir coğrafyada 5 kıta ve 68 ülkeyi kapsıyor. Bugüne kadar dünyanın belli başlı tüm müzik merkezlerinde dinleyicilerle buluşan sanatçı, birçok uluslararası orkestrayla sahneye çıktı. Rachmaninov yorumlarıyla müzik otoritelerinden büyük övgüler alan ve uluslararası alanda istisnai bir Chopin icracısı kabul edilen Onay, Polonya Hükümeti tarafından Chopin yorumları nedeniyle Polonya Devlet Nişanı ile onurlandırıldı. Ayrıca hocası Ahmet Adnan Saygun'un dünya çapında en güçlü yorumcusu olarak tanımlanan Onay, gerek konser programlarından gerekse kayıtlarından eksik etmediği bestecinin eserlerini önemli orkestralar eşliğinde sayısız ülkede seslendirdi. Gülsin Onay'ın 20'yi aşkın albüm kaydı bulunuyor.

Halen Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası solisti ve Bilkent Üniversitesi'nin sürekli sanatçısı olan Gülsin Onay, Gümüşlük Klasik Müzik Festivali'nin de sanat danışmanlığını yapıyor.

Romantik piyano konçertoları arasında en sevilen eserlerden biri olan Grieg'in bu duygusal olduğu kadar neşeli ve lirik yapıtı, benim de en severek çaldığım konçertolardan biri. Bu eser, ezgileri ve adeta konuşan notalarıyla, insanı kuzeyin kendine özgü dünyasına çekip mutlu ediyor. Müziğin insanüstü bir gücü var; şifalı suda yıkanır gibi sizi temizliyor, arındırıyor. Bu eserdeki o saf ifade ve piyano ile orkestra arasındaki diyalog, dinleyiciyi de içine alarak bütünleşiyor. Bu mutluluğu bir kez daha İstanbullu müzikseverlerle yaşadığım için çok sevinçliyim.”

Efes kazılarına destek

■ Tekfen Vakfı, Efes Vakfı'nın Efes kazıları için yürütmekte olduğu kaynak yaratma çalışmalarına destek vererek, Teras Evler bölümünde yer alan Ev 2, 17. No'lu Aslanlı Oda'nın restorasyonuna sponsor oldu.

Efesli zengin ve seçkin kişilerin yaşadığı Teras Evler, MS 1. yüzyıldan 7. yüzyıla kadar kullanılmış. Tabanları genellikle mozaik, duvarları ise fresk ya da dekoratif renkli mermerlerle kaplı olan bu evlerde yapılan kazılarda çıkarılan paha biçilemez eserler Selçuk-Efes Müzesi'nde sergileniyor.

Aslanlı Oda, ismini zemininde bulunan aslan mozaiginden alıyor. Yaklaşık 5,5 x 3,75 m ölçülerindeki odanın duvarları ise çeşitli kuş ve çiçek motifleriyle süslenmiş. Duvar resimleri, İtalyan ve Türk uzmanlar tarafından restore ediliyor.

Mersin Festivali'nde bayrak Tekfen Vakfı'nda

■ Toros Tarım'ın yıllardan beri sponsorluğunu yaptığı Uluslararası Mersin Müzik Festivali'ne artık Tekfen Vakfı destek verecek. Bu yıl 30 Nisan-18 Mayıs tarihleri arasında gerçekleştirilecek olan Uluslararası Mersin Müzik Festivali, ulusal ve uluslararası alanda itibarı yüksek bir sanat organizasyonu olarak 2002 yılından bu yana varlığını sürdürüyor. Festival kapsamında Türkiye'den ve dünyadan çok sayıda solist ve topluluk her yıl Mersin'de buluşuyor. Tarsus St. Paul Anıt Müzesi, Pompeiopolis Harabeleri, Mersin Latin Katolik Kilisesi ve Kanlıdivane gibi tarihi mekânların da kullanıldığı festival, Mersin'in tanıtımına büyük katkı sağlıyor.

Destekçi firmaların katkısıyla program ve içeriği her yıl genişleyen festival kapsamında ayrıca bir de beste yarışması yer alıyor.

Katar'dan Van'a yardım

Geçtiğimiz yıl 23 Ekim'de Van'da meydana gelen depreminin yaralarını sarmak için çalışmalar devam ediyor. Depzemzedelerin bir an önce normal hayatlarına dönebilmesi ve acil ihtiyaçlarının karşılanması amacıyla düzenlenen yardım kampanyalarına Katar'daki çalışanlarımız da katıldılar. Kendi aralarında birleşerek bir yardım fonu oluşturan çalışanlarımızın gönderdiği parayla satın alınan 2 dizüstü bilgisayar, 2 projektor, 1 fotokopi makinesi ve 6 aylık sınırsız internet bağlantısı, yeniden inşa edilen Dağönü İlköğretim Okulu'nda kullanılmak üzere Şubat ayında Van'a gönderildi.

Bu duyarlı davranışlarından ötürü Katar'daki tüm arkadaşlarımıza teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Tekfen gençleri okusun diye!

Tekfen Vakfı tarafından her yıl Türkiye’de öğrenim gören ve maddi desteğe ihtiyaç duyan başarılı lise ve üniversite öğrencilerine verilen karşılıksız eğitim bursunun kapsamı, velisi Tekfen çalışanı olan öğrenciler için genişletildi. Grup içi öğrencilere yönelik yapılan değişikliklerle artık meslek lisesi ve meslek yüksek okulu öğrencileri de Tekfen Bursu’ndan yararlanabilecek.

■ Bugüne kadar binin üzerinde öğrencinin mezuniyetinde pay sahibi olan Tekfen Vakfı Bursu, tahsis kriterleri gözden geçirilerek yenilendi. Yeni yönetmelikle, 2012-13 eğitim yılından başlayarak burstan yararlanacak olan öğrenci sayısı 250’den 500’e yükseltildi. Ayrıca, sadece Tekfen çalışanlarının çocukları için geçerli olmak üzere meslek liseleri ve meslek yüksek okulları da burs kapsamına alındı.

Tekfen Bursu, çalışkan, başarılı ve sağlam karakterli öğrencilerin daha iyi şartlarla öğrenim görmesine yardım etmeyi hedefliyor. Burs, velisi Tekfen çalışanı olan ortaöğretim ve yükseköğretim (ön lisans ve lisans) öğrencileri ile velisi Tekfen çalışanı olmayıp grup dışından başvuran yükseköğretim (lisans) öğrencilerini kapsıyor. Bursun amacı, öğrenciyi okumakta olduğu akademik birime ilk girdiği seneden mezun edinceye kadar desteklemek. Bu nedenle başvurularda öncelik okulu yeni kazanan öğrencilere veriliyor.

Tekfen Bursu, sınavla girilen okulların öğrencilerine, sınav sonuçları ve başarı ortalamaları esas alınarak veriliyor. İnternet aracılığıyla yapılan başvurular (www.tekfenburs.org) Tekfen Vakfı Burs Komitesi tarafından değerlendiriliyor ve gerekli incelemeler yapıldıktan sonra bursa hak kazanan öğrenciler Yönetim Kurulu kararıyla tespit ediliyor. Burslar, çeşitli seviyeler ve okul tipleri için belirlenen kontenjanlar doğrultusunda dağıtılıyor. Herhangi bir grupta kotanın dolmaması halinde kontenjan, Tekfen Vakfı Burs Komitesi’nin kararıyla başka bir gruba kaydırılabilir.

GRUP İÇİ BURSLAR

Tekfen çalışanlarının 1. derece (anne-baba) ve 2. derece (kardeş) yakınlarına tahsis edilen “Grup İçi Burslar”, orta ve yükseköğretim öğrencilerini kapsıyor. Grup içi burs tahsisinde kullanılan seçim yöntemi, başarıyla doğru, gelir seviyesi ile ters orantılı olarak çalışan bir değerlendirme sistemine dayanıyor. Diğer bir ifadeyle, daha başarılı ve daha düşük gelir seviyeli adaylar diğer adayların önüne geçiyor.

Ortaöğretim seviyesi

Ortaöğretim seviyesinde burslar, sınavla giriş yapılan Özel, Fen ve Anadolu Liseleri ile Anadolu Meslek Liseleri ve sınırlı sayıda olmak üzere sınavsız girilen düz meslek lisesi öğrencilerine veriliyor. Anadolu Meslek Liseleri için başvurular sadece makine, inşaat, kimya,

elektrik ve elektronik bölümleri için kabul ediliyor. Sınırlı kontenjan tanınan, Türkiye çapındaki düz meslek liseleri için bölüm şartı aranmıyor.

Yükseköğretim seviyesi

Grup içi yükseköğretim bursları ise 2 yıllık meslek yüksek okulları ile üniversitelerin 4 yıllık lisans programlarını kapsıyor. Meslek yüksek okullarına, Anadolu ve düz meslek liselerinden sınavsız geçiş yapılması halinde, öğrencinin lise diploma notu ile velisi olan Tekfen çalışanının maaşı kriter alınmıyor. Meslek yüksek okuluna diğer liselerden ÖSS ile giriş yapılması halinde ise ÖSS Türkiye sıralaması ve yine maaşa göre bir değerlendirme yapılıyor. Meslek yüksek okullarında sadece makine, inşaat, kimya, elektrik ve elektronik bölümleri için başvuru kabul ediliyor. Sınavsız geçişte Anadolu Meslek Lisesi mezunlarına öncelik tanınıyor.

Dört yıllık üniversiteyi kazanan öğrencilerin başvuruları da ÖSS Türkiye sıralamasına ve velisi olan Tekfen çalışanının maaşına göre değerlendiriliyor. Grup içi üniversite burslarında Mühendislik, İktisadi ve İdari Bilimler, Mimarlık ve Hukuk Fakülteleri dışında başvuru kabul edilmiyor. Bu çerçevede Makine, İnşaat, Kimya, Ziraat, Çevre, Metalurji, Elektrik ve Elektronik Mühendisliği dışında İktisat/İşletme, Mimarlık ve Hukuk öğrencilerine kontenjan ayrılıyor. İki yıllık meslek yüksek okulundan Dikey Geçiş Sınavı ile (DGS) dört yıllık üniversite programına geçen öğrenciler de Tekfen Vakfı bursundan yararlanabiliyorlar.

Özel başarıya özel burs

ÖSS sınavında Türkiye sıralamasında ilk 1.000’in içine giren öğrencilere ise, bölüm kıstası aranmaksızın burs miktarının 1,5 katı oranında özel burs tahsis ediliyor.

GRUP DIŞI BURSLAR

Tekfen Vakfı’nın kamuya açık burs fonu ise 2012-2013 öğrenim yılı itibarıyla sadece üniversitelerin lisans programlarını kapsıyor. Burs tahsisi için öncelikle adayın ailesinin aylık toplam gelirinin en fazla brüt 4.500 TL olması şartı aranıyor. Bu kritere uyan adayların değerlendirmesinde ÖSS Türkiye sıralaması baz alınmıyor. Grup dışı burslarda Mühendislik, İktisadi ve İdari Bilimler ve Mimarlık Fakülteleri di-

“En anlamlı yatırım insana yapılan yatırımdır. Tekfen Vakfı’nda bizim de yaptığımız budur.”

M. Ercan Kumcu
Tekfen Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı

şında başvuru kabul edilmiyor. Bu çerçevede sadece Makine, İnşaat, Kimya, Ziraat, Çevre, Metalurji, Elektrik ve Elektronik Mühendisliği ile İktisat/İşletme ve Mimarlık öğrencilerine burs veriliyor.

Bu bölümler dışında konservatuvar müzik öğrencilerine de sınırlı bir kontenjan ayrılıyor. Başvurular, müzik dünyasında referans kabul edilecek akademisyen ya da sanatçıların tavsiyeleri üzerine alınıp, Tekfen Vakfı Yönetim Kurulu onayına sunuluyor.

BURLARIN DEVAMI İÇİN BAŞARI ŞART

Burs alan öğrencilerin zorunlu ya da seçmeli hiçbir dersten kalmamaları, ayrıca bursların devamı için ortaöğretimde okuyan öğrencilerin iki dönem ortalamasının 5 üzerinden 3,20; lisans öğrencilerinin ortalamasının da 4 üzerinden en az 2,5 olması isteniyor. Bu şartlardan herhangi birine uymayan öğrencinin bursu bir yıl süreyle donduruluyor, bir yılın sonunda öğrencinin istenilen şartları yerine getirip, kaydını yenilemesi halinde bursu devam ettiriliyor. Öğrenci burs aldığı süre içinde başarısızlık nedeniyle kaydını en çok bir kez dondurabiliyor. İkinci kez başarısız olduğu takdirde burs hakkını tamamen kaybediyor.

Burs başvuruları, genellikle eylül ayı içinde yapılıyor. Tekfen Vakfı bursları ile ilgili bütün işlemler, 2004 yılından bu yana tümüyle internet üzerinden gerçekleştirilebiliyor. Bursa hak kazanmış öğrencilerin her yıl burs başvuru döneminde evraklarını göndererek kaydını yenilemesi gerekiyor. Kaydını zamanında yenilemeyen öğrencinin bursu otomatik olarak kesiliyor.

Burs ödemeleri, Tekfen Vakfı’nın belirlediği ödeme planına uygun olarak, bursiyerin veya velisinin adına açılan bir banka hesabına eğitim yılının Kasım-Mayıs dönemi boyunca aylık olarak yapılıyor. Ancak bursiyerin başvuru süresi içinde kaydını yenilememesi, kayıt yenilemede yanlış beyanda bulunması ya da Tekfen Vakfı’ndan burs aldığı sürece bir başka özel kurum ya da kuruluştan burs veya öğrenim kredisi alması halinde, burs derhal kesiliyor.

Tekfen Vakfı Bursu ile ilgili her türlü bilgiye www.tekfenburs.org adresinden ulaşabilirsiniz.

Tekfen ailesi gelişiyor, büyüyor

Yeni katılanlar

NİL GÜVEN

**Eurobank Tekfen Genel Müdürlük
Organizasyon Bölüm Başkanı**

1964 yılında İstanbul'da doğan Nil Güven, İstanbul Üniversitesi İşletme Bölümü'nde lisans eğitimini tamamladı. 1988 yılında İnterbank'ta iş hayatına başlayan Güven, sırasıyla İktisat Bankası, Intertech ve Denizbank'ta görev aldı. Nil Güven, 1 Şubat 2012 tarihinde Eurobank Tekfen Genel Müdürlük'te Organizasyon Bölüm Başkanı olarak göreve başladı. Nil Güven fotoğraf çekmek ve seyahat etmeyi seviyor.

A. MELİH KANBUROĞLU

**Tekfen İnşaat
Kıdemli Müşavir Avukat**

1964 yılında İskenderun'da dünyaya gelen Ahmet Melih Kanburoğlu, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi mezunu. 1994-2012 yılları arasında Doğu Holding A.Ş.'de hukuk müşavirliği yapan Kanburoğlu, 5 Mart 2012 tarihinde Tekfen İnşaat ve Tesisat A.Ş. de Kıdemli Müşavir Avukat olarak göreve başladı. Evli ve bir çocuk sahibi Melih Kanburoğlu Galatasaray Spor Kulübü ve Derneği üyesi olup seyahat etmeyi, okumayı ve caz müziğini seviyor.

TANSU SAĞIR

**Toros Tarım Özel Ürünler Genel Müdürlük
Yardımcılığı Operasyon Müdürü**

1976 yılında İzmir'de doğan Tansu Sağır, ODTÜ Gıda Mühendisliği Bölümü'nde lisans, Hacettepe Üniversitesi Ekonomi Bölümü'nde yüksek lisans eğitimini tamamladı. Sistem Catering, Ege Jeoteknik, KÜTAŞ-Mc Cormick ve Unilever'de çeşitli pozisyonlarda görev alan Sağır, 12 Mart 2012 tarihi itibarıyla Toros Tarım Özel Ürünler Genel Müdür Yardımcılığı'nda Operasyon Müdürü olarak göreve başladı. Evli ve bir erkek çocuk babası olan Sağır'ın ilgi alanları arasında culinary, basketbol ve tenis bulunuyor.

MELTEM ŞENKAL

**Eurobank Tekfen
Adana Şube Müdürü**

1971 yılında Adana'da dünyaya gelen Meltem Şenkal, Çukurova Üniversitesi Matematik Bölümü'nde lisans eğitimini tamamladıktan sonra aynı üniversitede yüksek lisans programını bitirdi. 1995 yılında Halk Yaşam Sigorta'da başladığı çalışma hayatına sırasıyla Dışbank, Tekstilbank, Koçbank, Fortis Bank ve TEB'de devam etti. Meltem Şenkal, 13 Şubat 2012 tarihinden itibaren Eurobank Tekfen'de Adana Şube Müdürlüğü görevini üstlendi. Şenkal tenis oynamak ve yürüyüş yapmaktan hoşlanıyor.

MURAT YAŞAR TANRIVERİ

**Eurobank Tekfen
Yıldırım Şube Müdürü**

1977 yılında Kars'ta doğan Murat Yaşar Tanrıverdi, lisans eğitimini Marmara Üniversitesi Ekonometri Bölümü'nde tamamladı. Çalışma hayatına 2004 yılında Koçbank'ta başlayan Tanrıverdi, daha sonra Oyak Bank ve Alternatifbank'ta görev aldı. Murat Yaşar Tanrıverdi, 16 Ocak 2012 tarihinde Eurobank Tekfen'de Yıldırım Şubesi'nde Şube Müdürlüğü görevini üstlendi. Seyahat etmekten hoşlanan Tanrıverdi, aynı zamanda bir sinema meraklısı.

Aramıza katılan çalışma arkadaşlarımıza hoş geldiniz diyor,
terfi eden arkadaşlarımıza yeni görevlerinde başarılar diliyoruz.

Terfi edenler

ADI SOYADI	ŞİRKETİ / BİRİMİ	ESKİ UNVANI	YENİ UNVANI
BERİL GÖKAN	Toros Tarım - Merkez	SEÇ ve Sosyal Sorumluluk Proje Uzmanı	SEÇ Şefi - Sosyal Sorumluluk Şefi
CANAN ŞENKUT	Toros Tarım - Merkez	Yatırımcı İlişkileri Uzmanı	Strateji ve İş Geliştirme Şefi
TUNA PALAÇI	Toros Tarım - Merkez	Satış Destek Uzmanı	Satış Destek Şefi
HAKAN AKYÜZ	Toros Tarım - Merkez	Sistem Geliştirme Elemanı	Sistem Geliştirme Uzmanı
ÖZDE DUMAN	Toros Tarım - Merkez	İnsan Kaynakları Elemanı	İnsan Kaynakları Uzmanı
GÖKSEL ÇUHADAROĞLU	Toros Tarım - GAP Bölge Müdürlüğü	Pazarlama ve Satış Temsilcisi	Kıdemli Pazarlama ve Satış Temsilcisi
CEYHUN WELLMANN	Toros Tarım - İç Anadolu Bölge Müdürlüğü	Pazarlama ve Satış Temsilcisi	Kıdemli Pazarlama ve Satış Temsilcisi
MEHMET ERKAN YENEN	Toros Tarım - Karadeniz Bölge Müdürlüğü	Pazarlama ve Satış Temsilcisi	Kıdemli Pazarlama ve Satış Temsilcisi
R. HAKAN EKİMLER	Toros Tarım - Satış Müdürlüğü - Antalya	Satış Temsilcisi	1. Bölge Satış ve Pazarlama Şefi
OSMAN FİDAN	Toros Tarım - Satış Müdürlüğü - İzmir	Satış Temsilcisi	2. Bölge Satış ve Pazarlama Şefi
HASAN TARKAN	Toros Tarım - Satış Müdürlüğü - Akdeniz ve GAP	Satış Temsilcisi	Kıdemli Satış Temsilcisi
ŞELAY SAYDAM	Toros Tarım - Teknotarım Op. Md. - Adana	Eğitim Takviye Mühendisi	Nucleus Sera Mühendisi
ALİ OĞUZALP	Toros Tarım - Ceyhan İşletmesi	Eğitim Takviye Mühendisi	Üretim Mühendisi (DAP/NPK)
FATİH DEMİRKIRAN	Toros Tarım - Ceyhan İşletmesi	Eğitim Takviye Mühendisi	Torbalama Mühendisi
Ö. O. ÖCAL ŞANAL	Toros Tarım - Ceyhan İşletmesi	Kazan Operatörü (Fabrika)	Baş Operatör
HALİL EVER	Toros Terminal - Ceyhan İşletmesi	Eğitim Takviye İşçisi	Terminal Vardiya Sorumlusu
UĞUR YATICI	Toros Tarım - Ceyhan İşletmesi	Eğitim Takviye Mühendisi	Proses ve Planlama Mühendisi
PINAR YİĞİTOĞLU	Toros Tarım - Ceyhan İşletmesi	Eğitim Takviye Mühendisi	Proses ve Planlama Mühendisi
AYTAÇ BATIBAY	Toros Tarım - Ceyhan İşletmesi	Teknik Emniyet ve Yangın Mühendisi	SEÇ Şefi
SANEM UĞURLU	Toros Terminal - Ceyhan İşletmesi	Eğitim Takviye Elemanı	Çevre Elemanı
DERYA ÜĞLÜ	Toros Terminal - Ceyhan İşletmesi	Sekreter	Muhaberat Şefi
MUHARREM KAHRAMAN	Toros Tarım - Mersin İşletmesi	Eğitim Takviye Mühendisi	Üretim Mühendisi
ADEM TATAR	Toros Tarım - Mersin İşletmesi	Eğitim Takviye Mühendisi	Atölye Mühendisi
SERKAN EKİZ	Toros Tarım - Mersin İşletmesi	Eğitim Takviye Mühendisi	Bakım Planlama Mühendisi
ESRA YIKAR	Toros Tarım - Mersin İşletmesi	Eğitim Takviye Mühendisi	Proses ve Planlama Mühendisi
N. FATİH YILMAZ	Toros Terminal - Samsun İşletmesi	Elektrik Enstrüman Mühendisi	Elektrik Enstrüman Şefi
DEMİRHAN ÖZÇELİK	Toros Terminal - Samsun İşletmesi	Bakım Planlama Mühendisi	Bakım Planlama Şefi
VOLKAN ŞENEL	Toros Terminal - Samsun İşletmesi	Eğitim Takviye Mühendisi	Proje Mühendisi
MURAT DURMAZ	Eurobank Tekfen	İcra Takibi ve Davalar Hukuk Müşavir Yardımcısı	Baş Hukuk Müşaviri
NERGİHAN BAYAR	Eurobank Tekfen	İzmir Şubesi - Ticare Bankacılık Portföy Yön.	Karabağlar Şubesi, Karma Şube Müdürü

Anılarda kalanlar

Tekfen Holding'in kurucu ortaklarından Necati Akçağlılar'ın kaybının birinci yıldönümü nedeniyle, "Necati Akçağlılar'ın Hayatından Anlar ve Anılar" adında bir anma kitabı hazırlandı.

Dostlarının, iş arkadaşlarının ve yakın çevresinin anlatımlarından oluşan kitaptan 9. Cumhurbaşkanı Sayın Süleyman Demirel'in sözlerine burada yer verirken, kendisini bir kez rahmetle ve saygıyla anıyoruz.

Kişiler konuşulmaya başladığı zaman, yaşadığı devrin çok büyük önemi vardır. O devirdeki siyasi, ekonomik, sosyal şartların büyük önemi vardır. O devir insanlara, ülkenin vatandaşlarına ne çeşit fırsatlar sunmuştur, insanlar bu fırsat ve imkânları nasıl kullanmışlardır, önemli olur. Necati Akçağlılar benim akranımdır. Aynı devirde yaşamışızdır. Uzun süre tanıdığım bir insandır. Necati eğitimini Amerika'da yapmıştır. Biz Türkiye'de aldık mühendislik eğitimini. Sonra Necati, Feyyaz ve Nihat'la beraber genç mühendisler olarak bir kuruluş gerçekleştirdiler. Ankara'da çalışmaya başladılar 1950'li yıllarda. Bizse 1960 ihtilali olunca serbest çalışmaya başladık. Ama o günlerde Ankara'da mühendisler birbirlerini tanırdı. Arkadaşlığımız, dostluğumuz oradan başlamıştır.

1960'lı yıllardan 2000'lere kadar 40 sene içerisinde çok başarılı olduk. Bu başarı Türkiye'de birçok kimse için örnektir. Bu çalışmalar dolayısıyla da birçok münasebetimiz oldu. Burada bir değerlendirmeye yapmak istiyorum. Bir defa, başarı niye başarı? Başarılı olunuyor veya olunmuyor, ama neden olunuyor, neden olunmuyor? Başarının birinci şartı bence, güven. Kendine güven, bir de çalıştığınız kimselere güven. Önemli bir şartı, sadakat. İnsanların birbirlerine olan sadakati, çalıştığı insanlara olan sadakati. Üçüncü şartı, çalışkanlık. Başarılı insanların hepsinde bunları görürsünüz. Ama Necati Akçağlılar'da bunların hepsini görüyorsunuz. Bir şey daha görüyorsunuz, geçimlilik; ahenk içerisinde geçimlilik. Rahmetli çok geçimli, hoşgörülü, herkesle dostluk kurabilen, güzel bir insandı. Herkese yardımcı olabilen güzel bir insandı.

Türkiye'ye birçok şey armağan etmişlerdir. Üçü de çalışkan insanlardır. 40 senelik çalışma sonunda dev bir şirketler grubu armağan etmişlerdir. Dünyanın her tarafında iş yapmışlardır. Türkiye'nin her tarafında iş yapmışlardır. Birçok mühendisin çalışabildiği dev bir şirket yaratmışlardır. Bir şirket olarak başlayıp, sonra çoğalan şirketler meydana getirmişlerdir. Türkiye bir holding kazanmıştır. Hediye ettikleri bir diğer çok önemli şey ise, profesyonel çalışanlara şirket idare ettirmektir. Bir yerden sonra şirket onların değildir. Onlar kurmuştur, bir fideli almışlardır, onu orman yapmışlardır. Bu ormanı kurumayacak, yanmayacak şekilde yaşatacak yöneticilere teslim etmişlerdir. Bunu çok önemserim. Türkiye'nin buna ihtiyacı var. Türkiye'de aile şirketlerinin, holdinglerin geçmişi çok eski değil. Bizim şirketlerimiz çok yaşamıyor. Bir şirket kurmuş, çalışkanlıkları ve gayretleri vasıtasıyla, üç kişi birbirine dayanarak birçok şirket çıkarmışlar, bir şirketler grubu meydana getirmişler, bunların da devamlılığını sağlayacak şekilde bir profesyonel çalışma düzeni kurmuşlardır. Hem profesyonel çalışanlara güven getirmiş, hem de onların daha çok, daha rahat hizmet etmelerini sağlamışlardır.

Rahmetli Necati'nin muhterem eşlerine de ayrıca saygım vardır. Çok muhterem bir hanımefendidir. Hayırsever insanlardır. Kazançları, gelirleri Türkiye'de iyilik yapanlara, hayır yapanlara örnek olmalıdır. Allah rahmet eylesin. Hep sevgiyle, saygıyla anırım.